

HUKUKÇU ŐAIRLER ŞİİR SEÇKİSİ

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

Türkiye Barolar Birliği Yayınları : 228

Hukukçu Şairler Şiir Seçkisi

© Türkiye Barolar Birliği
Birinci Baskı: Nisan 2013, Ankara

Türkiye Barolar Birliği
Oğuzlar Mah. Barış Manço Cad.
Av. Özdemir Özok Sokağı No: 8
06520 Balgat - ANKARA
Tel: (312) 292 59 00 (pbx)
Faks: 312 286 55 65
www.barobirlik.org.tr
yayin@barobilik.org.tr

Baskı
Şen Matbaa
Özveren Sokağı 25/B
Demirtepe-Ankara
(0312. 229 64 54 - 230 54 50)

HUKUKÇU ŐAIRLER ŞİİR SEÇKİSİ

Nisan 2013
ANKARA

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ
İKİNCİ BASKIYA DEĞİN

ÜNLÜ ŞİİRLER

William Shakespeare	
66. SONE.....	21
Charles Baudelaire	
MOESTA ET ERRABUNDA.....	22
Orhan Seyfi Orhon	
VEDA.....	23
Oktay Rıfat Horozcu	
TELEFON.....	24
KARIMA.....	26
Ahmet Muhip Dıranas	
OLVİDO.....	27
SERENAD.....	29
Orhan Veli Kanık	
KARŞI.....	30
ANLATAMIYORUM.....	31
Arthur Rimbaud	
SARHOŞ GEMİ.....	32

USTALARIMIZ

Ziya Osman Saba	
GÜZ.....	39
NEFES ALMAK.....	40
Necati Cumalı	
SON.....	41
SERÇE KUŞU.....	42
Kemal Burkay	
A BE CE.....	43
Müştak Erenus	
LORCA KARDEŞİM.....	44

Gülten Akın	
<i>ŞU GİDEN ATLIYA TÜRKÜ</i>	46
<i>BİR KAYIĞA BİNER GECELERİ</i>	47
Hüseyin Avni Cinozoğlu	
<i>SAFRANBOLU'DA ESKİ BİR GÜNEŞ SAATI</i>	48
Faruk Erem	
<i>TOROS</i>	50
Şinasi Özdenoğlu	
<i>MACAR RAPSDİSİ</i>	51
Atilla Sav	
<i>ÇAKILTAŞININ ÖZGÜRLÜĞÜ</i>	53
<i>ŞEYTANLI SÖYLENME</i>	54
Yekta Güngör Özden	
<i>SU</i>	55
<i>İSTEMEM</i>	56

ŞİİR SEÇKİSİ

Emel Nişlioğlu	
Avukat - İzmir Barosu	
<i>TUZ</i>	59
<i>GÜZDEYİŞ</i>	60
Metin Dikeç	
Adana Cumhuriyet Savcısı	
<i>BUDALANIN ŞARKISI</i>	61
<i>KIRK</i>	62
Yunus Güzel	
Avukat - Adana Barosu	
<i>SABAHLAR OLMASIN</i>	64
<i>ISSIZLIK</i>	66
Mehmet Şener	
Avukat - Bursa Barosu	
<i>SEVDAM</i>	67

Serhat Tuna Ordu Hazine Avukatı	
<i>OĞLUM</i>	68
Akif Patır Avukat - Ankara Barosu	
<i>SOKAK LAMBASININ AYDINLIĞI</i>	70
<i>BEMBEYAZ BİR HABER</i>	71
Mehmet Taştan Ankara Cumhuriyet Savcısı	
<i>FİZAN</i>	72
<i>KOYU AKIYOR ZAMAN</i>	73
<i>GAMZE</i>	74
Hikmet Gülay Cumhuriyet Başsavcı Vekili - İstanbul	
<i>ADA PİKİNİĞİ</i>	75
İdil Selçuk Avukat - Ankara Barosu	
<i>KİLİT</i>	80
Cavit Çakkal Avukat - Çorum Barosu	
<i>SAAT KAÇ</i>	81
Senay Ertuğrul Avukat - Aydın Barosu	
<i>BARDAĞIMIN BUĞUSUNDASIN</i>	82
Mehmet Sevim Avukat - Ankara Barosu	
<i>BEN VEKİL OLACAĞIM</i>	83
İsmail Özmel Avukat - Niğde Barosu	
<i>BOĞAZDA AKŞAM</i>	85
<i>NE GÜZELSİN BOĞAZIÇI</i>	86
<i>KÜÇÜKSU'DA GEZİNTİ</i>	87
<i>BOĞAZDA KUŞLAR</i>	88

Ogün Kayacan Avukat - İzmir Barosu	89
Mehmet Pazar Avukat - Mersin Barosu <i>VUSLAT</i>	90
Düzgün Akyol Avukat - Tunceli Barosu <i>SEN;</i>	91
Fatih Üstünay Avukat - Kocaeli Barosu <i>ÜVEY ANNEM GUDUBET BİR KADINDI</i> <i>KARMAŞA</i>	92 93
Turabi Tomur Avukat - Ankara Barosu <i>İÇ ÇEKİŞ</i>	94
Oğuzhan Tosunbayraktar Avukat - Ankara Barosu <i>DUYULMUYOR KENTİN ÇIĞLIKLARI</i>	95
Nadi Macit Avukat - Samsun Barosu <i>SAMSUN'DA İLK ADIM</i>	96
Gökmen Çebitürk Avukat - Samsun Barosu <i>BABİL'İN DUVARLARI</i>	100
Esra Çerçioğlu Avukat - Zonguldak Barosu <i>YALNIZLIK TANRISI</i>	102
Mesut Avcı Avukat - Zonguldak Barosu <i>SEVGİLİ KELEBEĞE BENZER</i>	104

Ünsal Çankaya

Hakim - Kocaeli

NASIL UYUDUNUZ? 105

Ali Aysu

Avukat - Konya Barosu

BİRAZ YEŞİL 106

Ertuğrul Şakar

Avukat - Eskişehir Barosu

İNSAN HAKLARI 107

Hasan Kiriş

Avukat - Denizli Barosu

GÜNEŞ 110

Selahattin Görkem

Avukat - Ankara Barosu

MİLENYUM TUZAĞI 111

Alpaslan Akman

Avukat - İstanbul Barosu

AŞKÇOCUK 113

I. KİTAPÇOCUK 113

II. ATEŞÇOCUK 114

III. FAİLİMEÇHULÇOCUK 115

Belgin Bilgin

Avukat - Samsun Barosu

ANADOLU'MUN ORTASINDA... 116

Gülsüm Sezen Uygur

Avukat - Gaziantep Barosu

İSMİNİN HALLERİ 118

Murat Kalfa

Avukat - Tekirdağ Barosu

EDİRNE'DE ÜŞÜYEN KEDİ 119

Sait Akdağ

Avukat - Konya Barosu

YOLDAŞI DUYGULARIMIN 120

Duran Zararsız Avukat - Adana Barosu	
<i>AVUKAT</i>	121
Süleyman Bilgiç Avukat - Diyarbakır Barosu	
<i>ULUDERE</i>	122
Sabriye Dursun Avukat - İstanbul Barosu	
<i>AYRI DÜNYALAR</i>	124
<i>HASRET</i>	124
<i>YALNIZLIK</i>	125
Nedime İskenderoğlu Güllü Avukat - Kahramanmaraş Barosu	
<i>YEŞİL GÖZLÜ SEVDA</i>	126
İlhan Doğan Avukat - Ankara Barosu	
<i>KÜL'DEN GÜZEL</i>	127
Özgür Örnek Avukat - Adana Barosu	
<i>BEYRUT'TA ÖLMEK</i>	128
<i>RÜZGÂRGÜLÜ</i>	129
Celal Oymak Sayıştay Onursal Daire Başkanı	
<i>SONBAHAR HÜZNÜ</i>	130
<i>DAR KAPI</i>	132
Ali Ozanemre Avukat - Adana Barosu	
<i>ONBEŞ YUNUS KOY'VERDİM BU KIYIDAN</i>	133
<i>MECUS</i>	134
Mustafa Açıcı Avukat - Aydın Barosu	
<i>NAZIM USTA YAZIYOR HÂLÂ</i>	137
<i>ALTI MAYIS</i>	140

Elif Zeybek amkerten
Hazine Avukatı - Őanlıurfa

SİZLER 142

Özen Kurtuluş
Avukat - Mersin Barosu

POZANTI CEZAEVİ..... 144

Müge Bulut
Avukat - İzmir Barosu

SERSERİ..... 145

Nilay Geylanlı Yorgancıoğlu
Avukat - İzmir Barosu

GANİMET 146

Osman Mesten
Avukat - Bursa Barosu

NEHİR 147

Yaşar Meyvacı
Avukat - Balıkesir Barosu

BİR BİLSENİZ..... 148

Oğuz Kayıran
Avukat - İstanbul Barosu

AH VINCENT VAN GOGH! 153

Ali İhsan Tertemiz
Avukat - Tekirdağ Barosu

İYİSİ Mİ..... 155

Sibel Tunuslar Bolevin
Avukat - İzmir Barosu

HİÇLİK..... 156

İrfan Yıldız Beőliođlu
Avukat - Ordu Barosu

BORSADA KAYDI YOK İNSANLIĞIN!..... 158

Ünal Yalıncak

Avukat - Balıkesir Barosu

BİR TÜFEK PATLADI..... 160

KOCAMAN GÖZLÜ ÇOCUK..... 163

Ardahan Dikme

Avukat - Çanakkale Barosu

Ünay Sakaoğlu

Avukat - İzmir Barosu

BODRUM..... 166

Haydar Akkaya

Avukat - Giresun Barosu

MADEN OCAĞININ İHANETİ 167

Şahin Vural Atal

Avukat - Adana Barosu

BOSTAN ARKASI SOKAK 170

Adil Vahaboğlu

Avukat - Kırşehir Barosu

KARLAR ALTINDA 90 BİN ASKER 172

Abdurrahim Küçük

Avukat - Konya Barosu

SENSİZ..... 173

SEÇİCİ KURULDAN

Mehmet Başaran

AHLAT AĞACI 177

Ataol Behramoğlu

AŞK İKİ KİŞİLİKTİR 178

Enver Ercan

SİZİN İÇİN GÜNLERDİR PUL BİRİKTİRİYORUM..... 180

Turgay Fişekçi

90. YAŞGÜNÜNDE NÂZİM HİKMET'E 181

Celal Ülgen

GÖZLERİ ÖZGÜRLÜĞÜN 183

Seçici Kurul *

Mehmet Başaran
şair-Yazar

Ataol Behramoğlu
şair-Yazar

Enver Ercan
Varlık Edebiyat Dergisi Genel Yayın Yönetmeni

Turgay Fişekçi
Sözcükler Edebiyat Dergisi Genel Yayın Yönetmeni

Av. Celal Ülgen
TBB Yönetim Kurulu Üyesi

* Soyadına göre sıralanmıştır.

ÖNSÖZ

İnsanların neden yazdıklarının kökenini araştıran Fransız felsefeci, edebiyat eleştirmeni, göstergebilimin ile post modern düşüncenin kurucu isimlerinden olan Roland Barthes “yazmanın kökeni arzudur” diyor ve şöyle devam ediyor; “yazma arzusunun bir kalkış noktası vardır ve bu kalkış noktası da başkaları tarafından yazılmış metinleri okuduğumda aldığım hazdır, hissettiğim neşe, sevinç, doyumdur. Okumuş olduğum için yazarım... Okuma zevkinden yazma zevkine geçmek için harelenmeler, yoğunluklar gerekir... Okuma sevinci vardır, ama bu sevinç, okur olarak kalıp da yazara dönüşmeyen okurlar yaratır, yazı üreten sevinç ise başka bir sevinçtir, bir coşkudur, bir kendinden geçmedir, bir değişim geçirmez, bir aydınlanmadır, benim çoğu kez satori diye adlandırdığım şeydir, bir sarsılmadır, bir dönüşmedir... Yazmak, bir umut olarak, umudun rengi olarak ortaya çıkar – bu noktada Balzac’ın şu çok güzel sözünü anımsamak gerekir: ‘Umut arzu eden bellektir.’ Her güzel eser, hatta etkileyici her eser, arzu edilen ama tamamlanmamış ve sanki yitilmiş bir eser gibi çalışır, çünkü onu ben kendim oluşturmamışım ve onu yeniden oluşturarak yeniden bulmak gerekir. Yazmak yeniden yazmayı istemektir. Ben, güzel olana ama bu arada içimde eksikliğini duyduğum ve bana gerekli olan şeye etkin biçimde kendimi katmak isterim.”

Yazdıkları güzel dizelerle kendi “yazma arzularını” tatmin ettikleri kadar, biz okuyanların da “okuma sevincini” tatmamıza, dahası “haz, neşe, sevinç” duymanıza vesile olan değerli sanatçı/hukukçu dostlarımıza teşekkür ediyoruz.

Postacı filminde, postacı *Neruda*'ya şiirlerindeki bazı dizelerin anlamını sorar. Usta şair postacıya; *"her sözcüğün, her benzetmenin, dizenin anlamlandırılmasının şiiri anlamaya değil, bozmaya yaradığını"* söyler. Evet! Şiir böyle bir şeydir. Ama yine de her okuyan şiirin bütününe veya dizelere ya da şairin kullandığı sözcüklere bir anlam yükler. Zira insan okuduğu her şiirde kendi içinde olanı bulur.

Bu şiir seçkisinin amacı da, hukukçu şairlerimizin kendilerini ifade etmelerine olanak sağlamak, bir ilki, hukukçuların şiirlerinin yer aldığı bir seçki oluşturmak, seçkide yer alan şiirleri okuyacak olan bizlerin; *güzel olana ama bu arada içimizde eksikliğini duyduğumuz ve bize gerekli olan şeye – şairin duygularına – etkin biçimde kendimizi katmak istememizdir.*

"Hukukçu Şairler Şiir Seçkisi" etkinliğinin fikir babası olan Yönetim Kurulumuzun değerli üyesi Sayın *Celal Ülgen*'e, etkinliğin her aşamasındaki yardım ve katkıları için TBB Basın Danışmanı Sayın *Nesrin Turhan*'a, şiirleriyle seçkiye katılan şair meslektaşlarıma, emekleri için seçici kurul üyelerine Türkiye Barolar Birliği adına, Yönetim Kurulu Üyesi arkadaşlarıma adına, kendi adıma en içten teşekkürlerimi sunarım.

Saygılarımla.

Av. V. Ahsen Coşar

Türkiye Barolar Birliği Başkanı

İKİNCİ BASKIYA DEĞİN...

Geçen yıl yayınlamıştık Şiir Seçkisi'ni... Ardından bir çok eleştiri aldık; olumlu ve olumsuz olarak. Bu yıl eleştirilerde sözü edilen eksiklikleri gidererek ikinci baskı yaptık.

Bu seçkide hem dünyaca ünlü şiirlere ve hem de hukukçulukları yanında şiirdeki ustalıkları ile tanınmış şairlere yer verdik. Birbirinden güzel şiirleri sizlerle paylaştık.

Seçkide ise hukukçu arkadaşlarımız kendi ürünlerini göndererek seçkiye katıldılar...

Doktorların müzikler, hukukçuların ise şiirle akrabalığı öteden beri bilinir.

Doğrusu bu denli katılım beklemiyorduk... Meslektaşlarımızın bu büyük katılımı "şiir, savunmanın öz kardeşidir" savını doğruladı...

Katılımcı meslektaşlarımız arasında dize ve imge kullanma usul talığını görmekten mutluluk duyduğumuzu da belirtmeliyiz.

Arthur Rimbaud ve Baudelaire'in çevirileri bizleri Őir dũnyasının evrenlerine gŕtũrecek. Bu Őiirlerdeki evirinin de doruklarını yaŐatacađız. Şiirde eviri demek Şiiri yeniden yazmak demektir. Őzellikle **Sarhoş Gemi**'de Sabahattin Eyũbođlu ve **Moesta Et Errabunda**'da Ahmet Muhip Dıranas Şiir sanatının doruklarına çıkmaktadır. Bu Őiirlerin daha sonra da çok çevirileri oldu. Ancak bu kitaba aldığımız çeviriler eski olmalarına karŐın en çok Şiir tadı verenlerdi.

Bu ustaların yanında ũlkemizin usta Őairlerinden de gũzel örnekler var. Orhan Veli, Oktay Rifat Horozoğlu, Ahmet Muhip Dıranas, Necati Cumalı, MũŐtak Erenus gibi...

Şiir dolu gũnler dileği ile...

Av. Celal ũLGEN

ÜNLÜ ŞİİRLER

66. SONE

Vazgeçtim bu dünyadan tek ölüm paklar beni,
Değmez bu yangın yeri, avuç açmaya değmez.
Değil mi ki çığnenmiş inancın en seçkini,
Değil mi ki yoksullar mutluluktan habersiz,
Değil mi ki ayaklar altında insan onuru,
O kız oğlan kız erdem dağlara kaldırmış,
Ezilmiş, hor görülmüş el emeği, göz nuru,
Ödlekler geçmiş başa, derken mertlik bozulmuş,
Değil mi ki korkudan dili bağlı sanatın,
Değil mi ki çılgınlık sahip çıkmış düzene,
Doğruya doğru derken eğriye çıkmış adın,
Değil mi ki kötüler kadı olmuş Yemen'e
Vazgeçtim bu dünyadan, dünyamdan geçtim ama,
Seni yalnız komak var, o koyuyor adama.

Çeviren: Can Yücel

MOESTA ET ERRABUNDA

De bana, kalbin uçar mı bazen, Agathe,
Bu pis şehrin kara ummanından uzak.
Başka bir ummana, sade renk ve hayat,
Ve bekaret gibi, mavi, derin, berrak?
De bana, kalbin uçar mı bazen, Agathe?
Deniz, engin deniz, dinlendirir bizi!
Kükreyen rüzgârın hudutsuz orguna
Uyan, boğuk sesli şarkıcı, denizi
Hangi şeytan, dadı yaptı bu yorguna?
Deniz, engin deniz, dinlendirir bizi!
Al götür beni, vagon! Kaçır beni gemi
Uzak! Uzak! Çamur gözyaşı bu yerde.
Sahiden Agathe'in mahzun kalbi der mi
Bazen: azaptan, cürümden, dertten öte,
Götür beni, vagon, kaçır beni, gemi?
Ne kadar uzaktasın, kokulu cennet.
Saf istek içinde kalbin boğulduğu,
Aydın bir gök altında her şeyin aşk, lezzet,
Sevilenin seilmeye layık olduğu!
Ne kadar uzaktasın, kokulu cennet.
Lakin saf aşkların cenneti olan yer,
Titreyen kemanlar kuytu bayırlarda,
Koşuşlar, şarkılar, öpüşler, demetler,
fiarap testileriyle, gün sonu, kırlarda,
-Lakin saf aşkların cenneti olan yer,
Kaçamak hazlarla dolu masum dünya,
Daha mı uzakta şimdi Hind'den Çin'den?
Mümkün mü çağırarak geri ahüzarla,
Ve gümüş bir sesle yaşatmak yeniden.
Kaçamak hazlarla dolu masum dünya?

Çeviren: Ahmet Muhip Dıranas

VEDA

Hani o bırakıp giderken seni
Bu öksüz tavrını takmayacaktın?
Alnına koyarken veda buseni
Yüzüme bu türlü bakmayacaktın?

Hani ey gözlerim bu son vedada,
Yolunu kaybeden yolcunun dağda
Birini çağırarak için imdada
Yaktığı ateşi yakmayacaktın?

Gelse de en acı sözler dilime
Uçacak sanırdım birkaç kelime...
Bir alev halinde düştün elime
Hani ey gözyaşım akmayacaktın?

TELEFON

Gözlerin var ya çekik kara kara
Önce gözlerindi en güzel ışık
Beyaz dişlerindi bacakların omuzun
Damalı örtüde bir kase çorba gibi
Buğulu bir lezzetti karı kocalık
Şimdi bir çınar yeşeriyor içimde
Bir şarkı söylenir uzun uzun
Hürriyetin rüzgârlı bayrağı oldu
Bize yeten aydınlığı sevdamızın

Aman dayanamazsam ne etmeli
-Bütün pencereler üstlerine açık
Kimler soyar çocukları kimler örter
Biri on bir yaşında öteki küçük
Ya anne diye bağırırsa uykusunda
Belki korkmuş belki de susamıştır
Geceleri su içmeye alışık
Çorap öyle mi giydirilir don öylemi bağlanır
Gömleği bir tuhaf sarkıyor arkasında

Çocuklara bakma dayanırım
Gide gide çoğaldım halkım ben artık
Dağ taş kalabalık kalabalık
Satarmıyım onları onlar da çocuklarım
Ben kadınım çocuklarımla varım
Telefon nafiye açmam seni
Söylemez dillerim yarınla bağlı
Tutmaz parmaklarım kocamdan belli
Telefon benimki de analık

Çocuklara bakma dayanırım
Sevgiydim önce bir çeşit incelik
Şimdi ise yarıyorum kaba saba
Tuzlu bir deniz kokusu havada
Benimle başladı bu müthiş tazelik
Benimle yaklaştı güzel günler
O günlerin eşiğinde beni hatırlayın
Hatırlayın onların vahşetini
Her telefon çalışta kesik kesik

KARIMA

Sofalar seninle serin
Odalar seninle ferah
Günüm sevinçle uzun
Yatağında kalktığım sabah
Elmanın yarısı sen yarısı ben
Günümüz gecemiz evimiz barkımız bir
Mutluluk bir çimendir bastığın yerde biter
Yalnızlık gittiğin yoldan gelir

OLVİDO

Hoyrattır bu akşamüstleri daima.
Gün saltanatıyla gitti mi bir defa
Yalnızlığımla doldurup her yeri
Bir renk çığlığı içinde bahçemizden,
Bir el çıkarmaya başlar bohçamızdan
Lavanta çiçeği kokan kederleri;
Hoyrattır bu akşamüstleri daima.
Dalga dalga hücum edip pişmanlıklar
Unutuşun o tunç kapısını zorlar
Ve ruh, atılan oklarla delik deşik;
İşte, doğduğun eski evdesin birden
Yolunu gözlüyor lamba ve merdiven,
Susmuş ninnilerle gıcırıyor beşik
Ve cümle yitikler, mağluplar, mahzunlar...
Söylenmemiş aşkın güzelliğiyledir
Kağıtlarda yarım bırakılmış şiir;
İnsan, yağmur kokan bir sabaha karşı
Hatırlar bir gün bir camı açtığını,
Duran bir bulutu, bir kuş uçtuğunu,
Çöküp peynir ekmek yediği bir taşı...
Bütün bunlar aşkın güzelliğiyledir.
Aşklar uçup gitmiş olmalı bir yazla
Halay çeken kızlar misali kolkola.
Ya sizler! Ey geçmiş zaman etekleri,

İhtiyaç ağaçlı, kuytu bahçelerden
Ayışığı gibi sürüklenip giden;
Geceye bırakıp yorgun erkekleri

Salman etekler fısıltıyla, nazla.
Ebedi aşığın dönüşünü bekler
Yalan yeminlerin tanığı çiçekler
Artık olmayacak baharlar içinde.
Ey, ömrün en güzel türküsü aldanış!
Aldan, geçmiş olsa bile ümitsiz kış;
Her garipsi ayak izi kar içinde
Dönmeyen aşığın serptiğı çiçekler.

Ya sen! Ey sen! Esen dallar arasından
Bir parıltı gibi görünüp kaybolan
Ne istersin benden akşam saatinde?
Bir gülüşü olsun görülmemiş kadın,
Nasıl ölümsüzsün aynasında aşkın;
Hatıraların bu uyanma vaktinde
Sensin hep, sen, esen dallar arasından.
Ey unutuş! kapat artık pencereni,
Çoktan derinliğe çekmiş deniz beni;
Çıkmaz artık sular altından o dünya.
Bir duman yükselir gibidir kederden
Macerası çoktan bitmiş o şeylerden.
Amansız gecenle yayıl dört yanına
Ey unutuş! Kurtar bu gamlardan beni.

SERENAD

Yeşil pencereden bir gül at bana,
Işıklarla dolsun kalbimin içi.
Geldim işte mevsim gibi kapına
Gözlerimde bulut, saçlarımda çiğ.

Açılan bir gülsün sen yaprak yaprak
Ben aşkımla bahar getirdim sana;
Tozlu yollarından geçtiğim uzak
İklimden şarkılar getirdim sana.

Şeffaf damlalarla titreyen, ağır
Koncanın altında bükülmüş her sak.
Seninçin dallardan süzülen ıtır,
Seninçin karanfil, yasemin zambak...

Bir kuş sesi gelir dudaklarından;
Gözlerin, gönlümde açan nergisler.
Düşen öpüşlerdir dudaklarından
Mor akasyalarda ürperen seher.

Pencereden bir gül attığın zaman
Işıkla dolacak kalbimin içi.
Geçiyorum mevsim gibi kapından
Gözlerimde bulut, saçlarımda çiğ.

KARŞI

Gerin, bedenim, gerin;
Doğan güne karşı.
Duyur duyurabilirsen,
Elinin kolunun gücünü,
Ele güne karşı.
Bak! Dünya renkler içinde!
Bu güzel dünya içinde
Sevin sevinebilirsen
İnsanlığın haline karşı.
Durmadan isliden saatlerde
Dişli dişliye karşı;
Dişlilerin arasında,
Güçsüz güçlüye karşı.
Herkes bir şeye karşı.
Küçük hanım, yatağında, uykuda,
Rüyalarına karşı.
Gerin, bedenim, gerin,
Doğan güne karşı.

ANLATAMIYORUM

Ağlasam sesimi duyar mısınız,
Mısralarımda;
Dokunabilir misiniz,
Gözyaşlarıma, ellerinizle?
Bilmezdim şarkıların bu kadar güzel,
Kelimelerinse kifayetsiz olduğunu
Bu derde düşmeden önce.
Bir yer var, biliyorum;
Her şeyi söylemek mümkün;
Epeyce yaklaşmışım, duyuyorum;
Anlatamıyorum.

SARHOŞ GEMİ

Ölü sularından iniyordum nehirlerin
Baktım yedekçilerim iplerimi bırakmış
Cırlak kızıl deriler, nişan atmak için
Hepsini soyup alaca direklere çarpmış.

Bana ne tayfalardan; umrumda değildi
Pamuklar, buğdaylar, Felemenk ve İngiltere;
Bordamda gürültüler, patırtılar kesildi;
Sular aldı gitti beni can attığım yere.

Med zamanları, çılgın çalkantılar üstünde,
Koştum, bir çocuk beyni gibi sağır, geçen kış;
Adaların karalardan çözüldüğü günde
Yeryüzü böylesine allak bullak olmuş.

Denize bir kasırgayla açıldı gözlerim;
Ölüm kervanı dalgaları kattım önüme;
Bir mantardan hafif, tam on gece, hora teptim;
Bakmadım fenerlerin budala gözlerine.

Çocukların bayıldığı mayhoş elmalardan
Tatlıydı çam tekneme işleyen yeşil sular;
Ne şarap lekesi kaldı, ne kusmuk yıkanan
Güvertemde; demir, dümen ne varsa tarumar.

O zaman gömüldüm artık denizin şi'irine,
İçim dışım süt beyaz köpükten, yıldızlardan;
Yardığım yeşil maviliğın derinlerine
Bazen bir ölü süzülürdü, dalgın ve hayran.

Sonra birden mavilikleri kaplar meneviş
Işık çağılısında, çılgın ve perde perde
İçkilerden sert, bütün musukilerden geniş
Arzu, buruk ve kızıl, kabarır denizlerde.

Gördüm şimşekle çatlayıp yarılan gökleri
Girdapları, hortumu; benden sorun akşamı,
Bir güvercin sürüsü gibi savrulan fecri.
İnsana sır olanı, gördüğüm demler oldu.

Güneşi gördüm, alçakta, kanlı bir ayinde;
Sermiş parılısını uzun mor pıhtılara.
Eski bir dram oynuyor gibiydi, enginde,
Ürperip uzaklaşan dalgalar, sıra sıra.

Yeşil geceyi gördüm, ıslıl ıslıl karları;
Beyaz öpüşler çıkar denizin gözlerine,
Uyanır, çın çın öter fosforlar, mavi sarı;
Görülmedik sular geçer derinlerinden döne döne.

Azgın boğalar gibi kayalara saldıran
Dalgalar aylarca sürükledi durdu beni;
Beklemedim meryemin nurlu topuklarından
Kudurmuş denizlerin imana gelmesini.

Ülkeler gördüm görülmedik, çiçeklerini
Gözler karışmış, insan yüzlü panter gözleri;
Büyük ebemkuşakları gerilmiş engine,
Morarmış sürüleri çeken dizginler gibi

Bataklıklar gördüm, geniş fıkır fıkır kaynar;
Sazlar içinde çürür koskoca bir ejderha,
Durgun havada birden bire yarılr sular,
Enginler şarıl şarıl dökülür girdaplara

Gümüş güneşler, sedef dalgalar, mercan gökler;
İğrenç leş yığınları boz, bulanık koylarda;
Böceklerin kemirdiği dev yılanlar düşer,
Eğrilmiş ağaçlardan simsiyah kokularla.

Çıldırırdı çocuklar görseler mavi sularda
O altın, o gümüş, cıvıl cıvıl balıkları.
Yürüdüm beyaz köpükler üstünde, uykuda
Zaman zaman kanadında bir cennet rüzgârı.

Bazen doyardım artık kutbuna, kıtasına;
Deniz şıpır şıpır kuşatır sallardı beni;
Garip sarı çiçekler sererdi dört yanıma;
Duraklar kalırdım düz çökmüş bir kadın gibi.

Sallanan bir ada; üstümde vahşi kuşlarım
Bal rengi gözleri, çığlıkları, pislikler;
Akşamları, çürük iplerinden akın akın
Ölüler inerti uykuya gerisin geri.

İşte ben, o yosunlu koylarda yatan gemiyim
Bir kasırgayla atıldım kuş uçmaz engine;
Sızmışken kıyıda, sularda sarhoş; gövdemi
Hanza kadırgaları takamazken peşine.

Büründüm mor dumanlara, başı boş, derbeder,
Delip geçtim karşımdaki kızıl semaları;
Güvertemde cins şaire mahsus yiyecekler:
Güneş yosunlan, mavilik meduzaları.

Koştum, benek benek ışıklara sarılı tekne,
Çılgın tekne, ardında yağız denizatlari,
Temmuz güneşinde sapır sapır dökülürken
Kızgın hunilere koyu mavi gök katları.

Titrederdim uzaklardan geldikçe iniltisi
Azgın Behemotların, korkunç Maelstromların.
Ama ben, o mavi dünyaların serserisi
Özledim eski hisarlarını Avrupa'nın.

Yıldız yıldız adalar, kıtalar gördüm; coşkun
Göklerinde gez gezebildiğin kadar, serbest.
O sonsuz gecelerde mi saklanmış uyursun
Milyonlarla altın kuş, sen ey gelecek kudret.

Yeter, yeter, ağladıklarım; artık doymuşum
Fecre, aya, güneşe; hepsi acı, boş, dipsiz;
Aşkın acılığı dolmuş içime, sarhoşum;
Yarılınsın artık bu tekne, alsın beni deniz.

Gönlüm avrupanın bir suyunda, siyah, soğuk,
Bir çukurda birikmiş kokulu akşam vakti;
Başında çömelmiş yüzdürür mahzun bir çocuk
Mayıs kelebeği gibi kağıt gemisini.

Ben sizinle sarmaş dolaş olmuşum, dalgalar;
Pamuk yüklü gemilerin altında gezemem
Doyurmaz artık bayraklar, bandıralar
Mahkum gemilerinin sularında yüzemem

Çeviren: Sabahattin Eyüboğlu

USTALARIMIZ

GÜZ

Çiçeğin rengi soldu, bitti şarkısı kuşun.
Yol تنها, dal mecâlsiz, su durgun.
Tabut yapılan tahta, ev ev taşınan odun.
Bahar, ümit yerine, ey kış, içimde korkun!

Allah'ım! kararmasa şu göğün...
Dal senin, ağaç senin, döktüğün
Yapraklarla, mevsimlerle, gün gün.
Geçip gidişi ömrün...

NEFES ALMAK

Nefes almak, içten içe, derin derin,
Taze, ılık, serin,
Duymak havayı bağrında.

Nefes almak, her sabah uyanık.
Ağaran güne penceren açık.
Bir ağaç gölgesinde, bir su kenarında.

Üstünde gökyüzü, ufuklara karşı.
Senin her yer: Caddeler, meydan, çarşı...
Kardeşim, nefes alıyorsun ya!

Koklar gibi maviliği, rüzgârı öper gibi,
Ananın südünü emer gibi,
Kana kana, doya doya...

Nefes almak, kolunda bir sevgili,
Kırlarda, bütün bir pazar tatili.
Bahar, yaz, kış.

Nefes almak, akşam, iş bitince,
Çoluk çocuğunla artık bütün gece,
Nefesin nefeslere karışmış.

Yatakta rahat, unutmuş, uykulu,
Yanında karına uzatıp bir kolu,
Nefes almak.

O dolup boşalan göğse...
Uyumak, sevmek nefes nefese,
Kalkıp adım atmak, tutup ıslık çalmak.

Sürahide, ıslıl ıslıl, içilecek su.
Deniz kokusu, toprak kokusu, çiçek kokusu.
Yüzüme vuran ıslık, kulağıma gelen ses.

Ah, bütün sevdiklerim, her şey, herkes...
Anlıyorum, birbirinden mukaddes,
Alıp verdiğim her nefes.

SON

İçimden hep iyilik geliyor
Yaşadığımız dünyayı seviyorum
Kin tutmak benim harcım değil
Çektiğim bütün sıkıntıları unuttum
Parasız pulsuzum ne çıkar
Gelecek güzel günlere inanıyorum

Gelecek güzel günlere
Sonunda galip geleceğine eminim
İyiliğin, zekânın ve cesaretin
İmanım var zaferine
Aşkın, adaletin ve hürriyetin

Yetiştığım halkın içinde
Bütün şiirini duydum
Çalışmanın ve sefaletin
Kulak verin işe gidenlerin türkülerine
Yorgun argın dönüşlerini seyredin.

Şairleri peygamberleri düşünüyorum
Yaşamak o kadar tatlı ki
Daimî bir sevgi içinde
Galip sesini işitiyorum hakkın
Asırlarca zulme ve işkenceye

Gelecek güzel günlere inanıyorum
İmanım var bereketine toprağın
Ve makinenin kudretine
Parasızım pulsuzum ne çıkar
Huzuru içindeyim rahata kavuşanların
Hayatının son senelerinde.

SERÇE KUŞU

Bu sabah bahçede karşıma
Küçük bir serçe kuşu geldi;
Havuzun taşına kondu,
Bir içti, bir doğruldu,
Nasıl da korkuyordu.

Sen hiç korkma serçe kuşu,
Suyunu rahat rahat iç,
Sıhhat afiyetle uç,
İnsanoğlu çeşit çeşit
Beş parmağın beşi bir mi?

A BE CE

Güzelliğini düşün bir
İnci gibi harflerin
Kuş tüyü, kamış, ağaç ya da divitin
Ucunda a be ce...
Kıvraklığını düşün dilin
Akarsuyun, ay ışığının
Yapraklarla oynaşan yelin
Dağılan köpüğün
Saçılan dantelin
Şiirin, öykünün, denemenin
Sıcaklığını düşün
Bir sevda öpücüğü
Dost eli
Kimi zaman kıvrak, şen
Kimi zaman kederli
Saran, sürükleyen düşüncenin
Tutkulu, candan, yürekten
Ak kağıda kara oya
Balçığa, mermere, zamana işlenen
A be ce...

LORCA KARDEŞİM

Ölmek istemiyorum diyordu içinden.
İri taşlı kirli bir duvar önünde
Fazla bekletilmeden
İki beyaz bulut geçti
Ve iki beyaz kelebek
Mavi bir diken üstünde
Sevişmeden uçtular.

Her şey ortada soğuktu
Ve güneş
Sabahları bilerek dikine çıkıyordu.

Biz bütün bu olanları
Anlaşılmaz bir uzaktan seyrettik
Kapılarımız inadına üzerlerimize çiviliydi.
Korkak sokaklarda sarı ışıklar
Geceler boyu çekinmeden umutları yedi.
Bilinen bir dua için eğri çıkıyordu tepeyi.
Berikiler orta yerde durup
Bir başka şarkı tutturdular

Ve sabahları boşuna erkende
Budalaca düşlerini anlatıyorlardı.
Biri bir kuyu dibinde
Dipten yukarı ışıklara bakıyordu
Yukarda çırpınan bir böcek
Boşuna suyu karıştırıyordu.

İki beyaz bulut
Ve iki beyaz kelebek
Mavi bir diken üstünde
Sevişmeden uçtular
Gün ertesi
Çirkin bir ışıkta
O yıkık taşlı kirli duvar önünde
Koca kafalı bir koyun otlattılar.

ŞU GİDEN ATLIYA TÜRKÜ

Ben demedim mi
Hazırlandılar
Onların yüz bin kolları var
Kırbaçları sert, yamçıları sağlam, atları kavi
Yeğın git kese sür atınla birleş
Ben demedim mi

Ben demedim mi
Tekin değil koyaklar, dağ yamaçları
Yağmur yağar ki sis basar ki kurt iner ki
Ay bulanığında gümüş rengi çakallar
Ben demedim mi
Yalnız gitme demedim mi

Çiğdeme sor, çeşmeye sor
Tek açan menevşeye sor
Ayrılık getirir ayrılıklar
Birleş demedim mi
Ben demedim mi

BİR KAYIĞA BİNER GECELERİ

Tadını, yağmura duygulanmanın
Paylaşır kuşlarla biri gizlice
Gülmesini tutamamış bir sincap
Sallanır utanç bahçesinde

Yalnız atlar yıkılır düzlerde suya özlemlerinden
Bir ben miyim yalnızlığa yenilen, sen, sen, sen

Uzun sokakların ucunda evleri
İlk denemelerden geri dönülmüştür
İtildikçe, içe durduğu bilinen
Bazı dostları yitirmeye gidilir

Yalnız atlar yıkılır düzlerde suya özlemlerinden
Bir ben miyim yalnızlığa yenilen, sen, sen, sen

Bir kayığa biner geceleri
Sıgılıkta o kadın tek başına
Dua biçiminde inceltir korkuyu
Sunar içtenliksiz, tanrısına

Yalnız atlar yıkılır düzlerde suya özlemlerinden
Bir ben miyim yalnızlığa yenilen, sen, sen, sen

SAFRANBOLU'DA ESKİ BİR GÜNEŞ SAATİ

azıcık hüznü yakışır sana
azıcık okuldan kaçan çocuklar
bir paket birinci sigarası
azıcık yalnızlık yakışır sana
yani Lonca
atarabaları nazarlıklar

mermere tunca söze zamana
nakışlı adın
usta bir hattat gibi adın
bir tespihçi bir sedefkâr gibi
hicazkâr şarkılardır yadigarın
ya da Sadi Yaver Ataman
Köprülü Mehmet Paşa
Mimar İnce Yavuz

sen ki laciverdi bir gökyüzünün
en parlak yıldızıydın
hâlâ mum yakıp
dilek tutuyor mu
alfabeye başlayan çocukların

deli bir sultan bile kayırmış seni
kervanlarının sesi duyulur
beyaz evlerin varken
ut çalınırken sofalarında
anıtlaşan bir uygarlıksın

bir geçmiş zamanı
bir Cenevizliden bir Selçukludan öğrenirim
bakarım ufkundaki tükenmeyen serapa
jaaz değil
ut sesleri yakışır sana
bindallı kızların
ve çocukluğumun küçük sinemalarına
beni götüren arnavut kaldırımların

anlamıyorum tecimenlerin töresini
loncalı ustamdan kaldı bu kundura
nargileydi çarşı kahvesinde
ustamın fiyakası
şimdi çayların eski tadı yok

ben beni özleyen bu şehirde
neden sultan değilim

TOROS

Toros sırtında kınalı böcek
Namrun
Bürücek

Çıtırık buğday, yanık
Karaağaç uyudu
Çam kokusu uyanık

Kıl Çadırda geçen
Çelik mavisi
Dost gece
Tepelerden tepelere atlayan sessizlik
Çocuk bakışlı sert adam
Ela gözlü kadın

Huysuz rüzgar serince
Gök habercisi yağmur
İnce
İnce
Tohum
Tohum
Tohum
Bilmece.

MACAR RAPSODİSİ

Dr. Hartha'ların ölümsüz anılarına

Macar ovalarında ve Tuna kıyısında
Martha'nın gözlerinde ve bütün şarkılarda
Ve kurşuna dizilen gençlerin avucunda
Barut isine batmış bayraklarla beraber
Peşte sokaklarında tankların çiğnediği
Genç yürekler içinde üç renkli şafak
Sen göz yaşları, alınteri, en büyük sevda...
Sen, yirminci yüzyılda hukuk kitaplarında
Ve teknil nutuklarda ismi geçen
İnsanoğlunun beyninde, namlu arpacığında
Doğacak çocuğumun gelecek ninnisinde
Ve güzelim denizlerin tuzundaki lezzet
Şakaklarımızda zonklayan kavga
Ve cümle mahkûmların rüyası
Ey hürriyet!
Ve sen, gerçek insanı yaratamayan insan
Sen, ey kardeş kanıyla beslenen insanoğlu!
Yangın başladı Peşte'de... Kardeşim, yangın!
Taze göğüsler üstünde tanklar horada
Sevgilim alevler içinde, sevgilim orada
Tutulmuş bütün caddeler, tutulmuş
Yanına varamıyorum
Sanırsın anacığım boğazlanıyor
Kurtaramıyorum...
El yordamıyla, tıkanmış sokaklarda
Ey ölümsüz şarkı, ey merhamet

Seni bulamıyorum!
Utaniyorum kendimden, petekteki arıdan
Bir başka yıldıza göçetmek istiyorum...
Utaniyorum buluttan, kımıldanan topraktan
Dağdaki kurttan, kuştan
Aslan yavrusu emziren ceylandan
İnsanlığımdan utaniyorum
Oysa ki insanlığın tek mil antenleri
Peşte üstündedir...
Oysa ki insanlığın Magna Carta'dan bu yana
Nice özgürlük antlaşmasına kanıyla imza koymuş
En yakışıklı oğullarını bu yola kurban etmiş
Ve bir zerresi için
Nice can satmıştır...
Utaniyorum kendimden kardeşim
Aynalara bakamıyorum!
Nerde kaldı çigan havaları, o çılgın kemanlar
Nerde dudak dudağa sevgililer?
Duyuyor musunuz şair Petöfi'nin sesini
Duyuyor musunuz tankların homurtusunda
Macar Rapsodisi'ni?
Biç beni, makineli tüfekle biç
Öldüremezsin!
Çıkar şarkılardan ve cümle kitaplardan adımları
Yine de silemezsin!
Ben, hayır ve şer misali insan kanındayım
1789'da ve Türk ihtilali'ndeyim!
Bugün bir tomurcukta, yarın darağacındayım
Ben, ne satılacak dava, ne kemik, ne etim
Ben, ölümsüzlüğün elindeki bayrak,
Ben, hürriyetim!

ÇAKILTAŞININ ÖZGÜRLÜĞÜ

Bir gün bir metre küp betona koyacaklar seni
Zavallı çakıltaşı,
O gün Özgürlüğünün sonu olacak.
İşte o zaman yandın...
Ama üzülme
Seni işe yaradın diye avutacaklar...

Bir çakıltaşı gibi
Yitireceksin kendini bir gün kalabalıkta
O gün özgürlüğünün sonu olacak.
İşte o zaman yandın...
İşe yarayıp yaramadığını da anlamayacaksın
Bir çakıltaşı kadar da
Avunamayacaksın...
İlahi! Çakıltaşının özgürlüğünden ne çıkar?

ŞEYTANLI SÖYLENME

İçimizdeki şeytan
kendimiz.
Cebimizdeki şeytan
Para.
Yeryüzündeki şeytamn
Biz.
Meleklerin en nurlusuydu şeytan
“cennetten kovulmadan” .

Dünyaya düşmüşüz
Şeytan, senin yüzünden.

Bırak canım Şeytan da
Bizim buluşumuz.

SU

Su yok, toprak çatlıyor
ekti elini bulutlar,
Gökyüzü taş

Korkusu büyüyor karanlığın
Düştükçe iimize
Yeryüzü kum

Bir alaca çırpınış var
Kendine kıyıyor toplum,
Sular kan

İSTEMEM

Bir mavi akşam mıydı üstümüze düşen
Ya da dalları mı anıların
Yaprak yaprak dökülen.

Bilmeyiz nerde başlar, nerde biter
Bu zehir zemberek karanlık,

ve öldürülen yalnızlık
Yüreğimize çöken

bir rankle yıkanır düşlerin dizinde
Beni ben yapan düşüncem,
Ben bana yetiyorum
başka bir şey istemem.

ŞİİR SEÇKİSİ

TUZ

tuz kadar'dı sevgim baba
ekildiğince çoğalan...
şimdi sus!

aksağındayız gecenin
diyemediğim yanlış bölünmüş hecenin
sirtında kambur
mağrur kulaklara söylenen
dilimde gezinmekte
dilim dilim...

sessizden ibaret hecem "gel" e hasret
beklemişliğim-
de bir esbab-ı mucibenin...
boşuna.

tuz kadar sevdim seni baba
ya da eridiğinde yayılan
buz

gibiydi sıcağı...
akşamındayız sözlerin
yetmediğin eksik kalmış gölgenin
sesinde tambur
gözünde çukurlara gömülen
biçimde yürümekte
için için...

-muhterem samî'n
bu gece de nöbetteyim...-

tuz kadar'dı baba...

artık sus.

GÜZDEYİŞ

arka bahçede o gece yarısı
rüzgârın ince nemli şarkısı
yüreğe yerleşirken kırık eğri
düşen yaprakta gizliydi çehremiz
aşkın kırkyamasıyız biz

mahcup bir eylül duruyor karşıda
mahcup bir eylül öylece orada
güneşi biriktiren çiçeğin su bilgisi
yazdan kalma anılar sarısında kimsesiz
aşkın kör kamasıyız biz

tam da bu zamanlarda bu zamanlarda işte
sınandı ipek çelik'ten bir eşikte
izmir'in ayrı duran iki yakası gibi
birleşemeyeceğini bildiğimiz ellerimiz

küskün son yaz sonrası gölgeli ve dilsiz
aşkın yüz karasıyız biz

aşkın güz yarası ...

BUDALANIN ŞARKISI

ah! bu kötü şarkıyı kim öğretti bana
yüzüm hangi korkunun taşrasında eğrildi
zamâne bezirgânlarına çarpa çarpa
usta'm kürkü kaç bedenden sıyrıldı

ko üstüme sürsünler yanlış atlarını
yaram çok sıcak râyhâsı karanfil
sen ki derin sulardan geçip ağrımadan
nice sakladın selden yağmurun bildiğini

ah! yüküm kekre şarap pazarım çok uzak
ne satmaya sabrım ne hilebâz alıcım var
usta'm öldü dönüp baksam sağ kalana
kim öğretir bu terâzide doğru hesabı bana

2006-Van

KIRK

öndeyiş:

hiç bir iyilik kurtaramaz artık bizi
bunca kırık düş varken
penceremizde

hisarönlerinde kıvrak dostlar kıyısında
yolunu serçelere düşüremeyen
ara kedisi
güzel atlar ülkesinde akşam içre
perçemini yenilmiş krallara veren
ağlak bulut
kaybedilmiş yüksek deniz meşrebince
ağaçsız hatıra ormanıyla pervâsız eğleşen
lirik çengi

kurtaramaz
budalanın
çirkinin
topalın
kapı dinleyicisinin şarkısı dahi

ah unutabilse
gece
soğuk
tenhâydı
siyasi şubede
küt küt öksüren,
bir vapura küsüp
kenti terk eden babanın oğluydu

ki her gün saçlarından kanayan kadın
eski giysilerini atsa hayırsız erkeğinin
ne kalır geriye suskular biriktiren oğluna
sırnaşık bir bıçak gibi
yarasına rahat vermeyen
çivit ölüm kalıtından

nice zaman sonra
başka tanrıdan olma vav bıyıklı çocukadam
ve şıracı otuz dokuz şâhidi
eşeler toprağın eskil ayazını
çivit akıbetine değer elleri
başını okşayan buzul ölümün provasıdır

gözden düşen oğulun
avucunda kalan
kırk yaşla
baba ölünce nasıl
büyürse çocuk
çocuk ölünce büyüterek ölümü

beden.. dibimizde yitiğimiz
ben bu dersi bitiremem öğretmenim

sondeyiş:

tilki tilki saat kaç?
üç hayat geri

2012-Adana

Yunus Güzel

Avukat – Adana Barosu

SABAHLAR OLMASIN

karanlığa basmadan yürürüm geceleri
dnenir başımın üstünde
bakır rengi bulutlar
gözlerimde gündüzden kalma ışık taneleri
el fenerim yıldızdandır
varsın olmasın sabahlar...

baykuş olmaz benim yoldaşım
ben serçeleri severim,
serçeler bütün evreni
rüzgâr isterim yoluma
benimle yrsn saçlarım
pusula da istemem;
sol yanımdaysa sevdiğim,
yakınsa gzbebeğim kadar
varsın olmasın sabahlar...

gurbet ardıma düşermiş ne gam,
ışlığım ezbere bilir sıla türküsünü
bazen gamdandır
bazen türküden... geminin yelkeni
dalgalı çarşaf üstünde mavi bir rüzgâr
çatısı yıldızdan bir de gece ister

bırak o zaman hiç bitmesin yollar...
ve gözlerinse deniz fenerim
varsın olmasın sabahlar...

dokunduğunda titriyorsa ellerim
gözlerini bir bakışta içtiğinde
sarhoş oluyorsa hâlâ gözlerim
ne fark eder
ister gece olsun, ister gündüz...
zamanı durmuş bir saat yeter bana

ve sen yanımda oldukça
varsın olmasın sabahlar...

ISSIZLIK

akşamın gölgesi düşüyor gözlerime
bedenimi kafes gibi sarıyor ıssızlık
kızgın demir damlası gibi akıyor içime
menzilimden uzakta sessiz bir hıçkırık

kaç güneş karanlığı bırakıyor ardında,
zamanın kısılcacında kaç yıldız sönmekte
insanları suskun kentin acıları susmuyor
başboş korkular dolaşüyor sokaklarında
tek silahım nota bilmez ıslığımdı
o da korkularıma el pençe divane oluyor

fotoğrafta kaybolurken senden kalan izler
yüreğimin kuytularında yalnızlık birikiyor
damarlarımda dolaşan kızıl gül kokusu
yokluğunun acısına panzehiri olmuyor

suya düşen yansımamı da alıp götürüyor ırmak
gölgeimin üstüne akşamın karanlığı seriliyor
yelkenlerim delicesine fırtına istiyor
ama sen ters esiyorsun...
ve gittikçe koyulaşan ıssızlığım
sensizlikten sonra
bir de bensiz kalıyor...

Adana

SEVDAM

Kırda koşsam çocukluğum gelir aklıma,
Gökkuşağındaki renkler
Gözümde çakan şimşek
Yağmurdan saklandığım o bodur ağaç.
Kimbilir kaç zaman gelip geçti
Erdemli yüreklerde bir bir savrulup gitti...
Sarhoşluğuma verin gece uzadı
Deniz ortasında ben ve yelkenli
Sevdalarımı yakıp küllerini savurduğum güzellikler
Sonra yollar olabildiğince uzak kıvrım kıvrım
Gurbet bulut bulut
Yağmur olsa düşer mi yüreğime...

Bursa

Serhat Tuna

Ordu Hazine Avukatı

OĞLUM

Doğdun ,

süt içmedin

O ak göğüsden.

İlk teşhis :

-Yaşamaz-

Hacettepe'den

Bir kez olsun ninni nedir bilmeden

Meşakkat denizine atıldın oğlum .

*

Sakatlık damgası

durur boynunda

Çokları fark etmez

yürür yolunda

Sokak ortasında

yol kenarında

Kaldırım taşlarına

takıldın oğlum .

*

Sustun ,

yok saydılar

Sildiler seni..

"Evde oturur" diye

bildiler seni

Yılda ancak bir gün gördüler seni

Kendin de bir engel

sayıldın oğlum .

*

Bu ülkede akıllar kör

Vicdan tutuklu,

İnsaf,
heder olmuş
Hicran tutuklu,
Çare,
çoktan yitmiş
Derman tutuklu,
Hakikat kuyusuna
atıldın oğlum.

*

Sanma ki ,
yalnızsın
Hayat yolunda.
Korkma,
yürü sen
Kendi yolunda
Her düştüğünde ,
takıldığında
Gizli bir kudretle
itildin oğlum .

*

Ya sevindiğinde
ya da tasanda
Şimdi ben yanında
bulunmasam da
Oğul ,
bil ki kudret
Kendi mayanda
Petek petek sevda
katıldın oğlum...

Akif Patır

Avukat – Ankara Barosu

SOKAK LAMBASININ AYDINLIĞI

Bir sokak lambasının aydınlığına küfrettim bugün;
Penceremin kenarına vuruyordu, o an suçu buydu, düşün,
Ben düşünmedim, üşenmedim, feryadıydı sanki bir çöküşün,
Gelmişinden başladım geçmişine değin, sövdüm...

Ben yalnızca oturup yağmuru seyredecektim,
Hani ışığı da işe yarıyordu, yoksa göremeyecektim,
Sokak ıslık ıslık parluyordu, sussam sönecektim, Ama,
Rahmeti göstermiş olsa da bana, sövdüm...

Geçen arabaların ardından baktım, saatlerce,
Ardın geldi aklıma, hiç unutmamıştım gecelerce,
Sahi ne kolaydı dönüp gitmek senin meşrebince,
Hayaline kavuştursa da o anda, fark etmedi, sövdüm...

Güneşe zalim der yananlar, ışığa hasret kimileri,
Bense bir sokak lambasının aydınlığında kaybettim seni,
Karanlıkta kalsak da terk eder miydin bilmem ki beni,
Kokunu son kez içime çektiğim o geceden beri;
Ben gördüğüm her sokak lambasına, döndüm, bir daha sövdüm...

BEMBeyAZ BİR HABER

Bir diyar düşledim ben...

Kırılmadan, kırmadan dokunduğu gönüllerin birbirine,

Ve fısıldarken biri diğerine, taa ötekinin alınmadığı...

Bir diyar düşledim ben...

Gözleri gözlerine değdiğinde insanların,

Canlarını alacakmışçasına en dibine saplanmadığı bakışların,

Bahar bahar baktığımız, gördüğümüz; gülüşün kıskanıldığı...

Bir diyar düşledim ben...

Adına ne desen de, bırak incitmeyi, dokunmaya kıyamadığımız

Canların olduğu, cananların dolduğu, hasretlerin hep solduğu

Suluklarımızın kar soğuğu değil; bahar bereketi, bolluğu

Dilimizin yılanı değil de, bülbüle konduğu

Bir diyar düşledim ben...

Sapsarı güneş, masmavi gökle buluşurken matem çökmediği

Hiddetlenecek ne var be hey deli rüzgâr, sitemin bitmedi mi

Anlatmayı bilersen derdini; karayel de olsun, lodos da kopsan

Yüze üflenen hiçbir nefesin meltemi sökmediği

Bir diyar düşledim ben...

Kavgaya gürültüye değil, barışa sevgiye doyulmadığı,

Altından ne çıkacak tasasıyla, kelimelerin soyulmadığı

Ya olursa kaygısıyla, kahkaların sayılmadığı,

Ve hiç ama hiç kara haberin duyulmadığı

Bir diyar düşledim ben...

Mehmet Taştan

Ankara Cumhuriyet Savcısı

FİZAN

Şu sürgün diyarına değdi yârin gözleri,
Onun bakışlarında yakına geldi Fizan.
Lili Marlen çaldıkça Paris radyolarında,
Bir fizara dönüşüp içimi deldi Fizan.

Sanki yıllansın diye konulduğu mahzende,
Hayata yün iplikle bağlanan teldi Fizan.
Gidenin dönmediği o eski şarkılarda
Galiçya'dan Yemen'e akan bir seldi Fizan

Sevda çarşılarında pazarlanan şairin,
Masallardan çaldığı mat bir hayaldi Fizan.
Rakim mağarasında yedi kişilik uyku,
Yetim bir çocuktaki donuk bir haldi Fizan.

Kaf dağının ardına gitti telli duvaklı,
Dilimizden düşmeyen özge bir dildi Fizan.
Sevgilinin kalbinden sürgün olup gidince,
Beni bağrına basan biricik ildi Fizan.

Ölüme yasak konmuş tapınak kapısında,
Can havliyle elime uzanan eldi Fizan.
Yılan kusmuğu içen ölümcül hasta gibi,
Baldıran zehri içip kendine geldi Fizan.

KOYU AKIYOR ZAMAN

Koyu akıyor zaman
Menzili kan denizi,
Filistinli bir anne,
Hiç kimse halini bilmesin diye
Kanyor bir göze sessizliğinde,
Deprem dolanıyor dudaklarında
Genzinde sızı...

Koyu akıyor zaman;
Ay derdest edilmiş gurbet ellerde
Sanki benzi solmuş grinin bile
Yavrusuna tutkun bir anne gibi
Telaşla kalkıyor Kızılderili
Kurtarmak üzere kötü ruhlardan
Dans ediyor ölümle...

Koyu akıyor zaman;
Annesine asi çocuklar gibi
Kalbi taş kesilmiş şövalyelerin
Elleri kan sızıyor.

Koyu akıyor zaman;
Bir yanım kan denizi
Öbür yanım hayatla saklambaç oynamakta;
Perdenin ardına saklanan rüzgâr,
Çık dışarı, gördüm seni.

GAMZE

Gönlünce gamz eder,
Güller gamzede.
Her gören gamze der,
Gönlüm gam zede.

Zülûf hançer gamzede,
Bakış süzer gamz ede,
Harput eteklerinde
Döneyim, sen gamze de.

ADA PİKNIĞI

Sirkeçide
Trenden inenler,
Kollarında çantalar,
Ellerinde çocuklar,
Koşuyorlar yuvarlanırcasına
Sabahın alaca karanlığında
Yetişmek için
Ada vapuruna.

Güneşin ilk ışıkları
İskeleye vururken
Bir ses, aceleyle:
-Hadi kız Sacide
Bezgin zayıf bir kedi
Uyuşuk, uyuşuk yürümede.
Kimbilir akli nerede?
Banliyöden inen kalabalık
Nihayet giriyor iskeleye.
Tek tük koşanlarla
Aceleyle itişenler
Varıyor veznelere.
Birbirini düşürürcesine.
Jetonlar alınıyor,
Kuyruklar uzuyor.

-Hasan çocuğa para verdin mi?

-Verdim görüyor ya kuyrukta

-Belli mi olur

Senin aklın bir karış havada.

-Fesüphanallah.

Bir velvedir gidiyor.

Bütün telaş

Bir ağaçaltı pikniği ile

Çocukların biraz yüzmesi.

Azıcıkta orada olmayanları

Çekiştirmek hepsi.

Turnikelere varıldı,

Gene aynı nemrut görevli:

-Hanım,

Çocuğun jetonu nerede?

-Aaaa o küçük ayol,

Geçiversin turnikenin altından işte.

-Hanım ne diyon sen,

Evlense çocuğu olur onun.

-Evladım iyi beslenmiş,

Maaşallah yaşıtlarına fark atmış.

Bastran kalabalıkta itiş kakış,

Sonra vapurda yerler kapış kapış.

Önce binen yer beğenmez,

Sonra binen yer bulamaz.

-Aaaa şuna da bakın nasıl yayılmış.

Biraz sıkış biz de oturalım.

Oturamayan büyükler

Oturan çocukları gözleriyle yer.

Yol uzun vapur kapalı kutu.

Yol boyu gençlerde süzüşmeler,
Bazı guruplarda şuh,
Bazılarında müstehzi gülüşmeler.
Gelinlerini çekiştiren yaşlı kadınlar,
Süklüm püklüm dedeler,
Kıskanç tavırlarla etrafa göz atan
Havalı kadınlar.
Kibarlık budalası erkekler,
Haylaz çocuklar,
Sesli müzik dinleyen bitirimler.
Kınalı da, Burgaz da,
Ağırlıklı olarak
Heybeli de, Büyükada da
Yükünü boşaltan vapur
Evden yeni çıkmış taze gibi
Hafiflemiş ve mağrur
Dönerken geriye,
Faytoncuların yüzlerinde tebessüm
Hepsi atları sürüyor ileriye.
Dolan gidiyor, dolan gidiyor.
-Baba biz de binelim faytona...
-Sus tamam! Rezil etme..
-Hadi ama anne..
-Sus faytona verecek paramız mı var.
Faytonların tok nal sesleriyle yürüyüşleri,
Çıngıraklarının çın çın ötüşleri.
Ekmek fırınları önünde
Uzun kuyruklar.
Böylece yüklere yük katışlar.
Ekmeğini alanlarda elde yük

Sallana sallana koşuşlar.
Sanki yerler numaralı
Ağaç altlarında yer kapışlar,
Sahilde her taşa havlu atışlar.
-Hanım gel burası iyi
-Yok vallahi burası iyi
Gel artık ayaklarımın kalmadı
Adım atacak hali.
Piknik masalarına,
Yerlere örtüler,
Sanki renk renk hazan yaprakları
Yerlere dökülmüşler.
Çocuklar hemen soyunur.
Denize girmek için mayolar giyilir,
Oturur oturmaz ocaklar yakılır,
Nevaleler açılır.
Etler, yemekler, ızgaralar,
Soğan, domates, salatalar.
Bütün kokular birbirine karışır.
Yol boyu elde taşınan yükün yarısı
Midelere aktarılır.
Tüm o yorgunluğun ardından
Yarım saat ağaç altında yatılır.
Biraz gürültü, biraz patırtı,
Açılır tavlalar, uçuşur zarlar,
Oradan oraya yuvarlanır toplar,
Dalı uygun ağaçlarda salıncaklar.
Yorgunlukla beraber
Heyecanın dozu düşer,
Hareketsizleşir herkes birer, birer.

Dönüş saati yaklaştıkça tekrar
Hareketin dozu yine artar.
-Herşeyi aldınız mı Meral?
Unutma köşedeki o torbayı da al.
Tekrar telaşlanır herkes
Vapur kaçır mı diye,
Oysa erkenden geldiler iskeleye.
Vapur gelir, yer kapışma başlar.
Ancak yorgunluktan kalkmaz başlar.
Sanki hareketler daha bir duygulu,
Bir yer bulup oturanlar yarı uykulu.
Ayakta kalanlar hep sallanıyor,
Oturanlara haince bakıyor.
Sirkeci'ye varınca kalabalık iniyor,
Herkes ayrı bir yöne sessizce gidiyor.
Sabah koşan çocuklar yorgun ve bezgin,
Omuzlar düşmüş, gözler süzgün.
Sabahki kedi tüm seslere sağır,
Yarısı boşalsada torbalar daha bir ağır.
Her gurup ayrı bir eve yönelir,
Herkesin evi kendine güzeldir.
Kilitli kapılar tek tek açılır,
Günün yorgunluğu evde atılır.

İdil Selçuk

Avukat – Ankara Barosu

KİLİT

Ruhunun pencerelerini açtın bana şarkılarla
Şarkılar, pencerelerimin kilitlerini kırdı iki taraflı

Usul usul esen müzikle birlikte
Birbir içeri sızdı ruhunun esintileri

Mavi bir ışıkla aydınlandı
Uyuyan, havasız kalmış köşelerde saklı parçalar...

24.09.2011

SAAT KAÇ

Ŗu kırık kalbimin kırık saati
Yelkovan dönedursun
Akrebi sabit
Ucunda sen
Saat kaç desen
Ya sana sen var
Ya seni sen geçiyor
Ne sana varıyor ne senden geçiyor

Kasım 2011

Senay Ertuğrul

Avukat – Aydın Barosu

BARDAĞIMIN BUĞUSUNDASIN.....

Krizantemler açan bir bahar,
Bana dönmelisin
Avuçlarımda uzayan trenle....
Dönüşünü kutlamalı martılar,
Özgürce uçmalı,
Değmeli kanatları köpüklerine denizin.
Çıglıklar atmalyım,
Yalnızca senin duyacağın....
Bir Arjantin birasının buğusunda
Görmeliyim.
Unuttuğum gözlerini
Saçlarında dolaşmalı parmaklarım.
Ve sen hâlâ,
Bilmediğim yerde unutmalısın gençliğini,
Çıkmalısın onsekiz yaşımdan.
Ya da ben,
Öğrenmeliyim
Sensizliği.....
Olmayan umutlarım,
Tomurcuk verecek bir başka baharda
Ama sen o baharı yaşayamayacaksın,
Ne martılar uçacak,
Ne dalgalar susacak,
Ne de senin için döktüğüm gözyaşlarım
Eriyeceksin,
Bardağımın buğusunda,
Yavaş yavaş.....

BEN VEKİL OLACAĞIM

Bunca sene bekledim, geldi vekillik çağım,
Yazın beni listeye, ben vekil olacağım,
Feda olsun bu yolda, evim, bahçem ve bağım,
Yazın beni listeye, ben vekil olacağım.

Param da var tomarla, gerekirse veririm,
Meclise girmek için, her filmi çeviririm,
On dakika konuşsam, ne çamlar deviririm.
Yazın beni listeye, ben vekil olacağım.

Yalanda rakipsizim, ben herkesi sollarım,
Hem işler bitiririm, hem ihale kollarım,
Demeçlerle seçmene, ne selamlar yollarım,
Yazın beni listeye, ben vekil olacağım.

Dürüstlük konusunda, her gün nutuk atarım,
Ya hiç gitmem Meclise, ya kuliste yatarım,
Menfaatim var ise, partimi de satarım,
Yazın beni listeye, ben vekil olacağım.

Kafam çalışmasa da, yoksa da kariyerim,
Olsun, yüce mecliste, ayrılısın benim yerim,
Asil Türk Milletine, büyük hizmet ederim!
Yazın beni listeye, ben vekil olacağım.

Eşi dostu kayırır, devlete aldırırım,
Dokunulmaz olunca, herkese saldırırım,
Liderime bakarak, parmak da kaldırırım,
Yazın beni listeye, ben vekil olacağım.

Allaha tapar gibi, liderime taparım,
Ne sözünden çıkarım, ne yolundan saparım,
Bu sayede bakanlık, koltuğu da kaparım!
Yazın beni listeye, ben vekil olacağım.

Utanmayı unuttum, gayet kalındır derim,
Vatana ve millete, elbette feda serim!
Bir dahaki seçime, Yüce Allahım kerim!
Yazın beni listeye, ben vekil olacağım.
Sempati dağıtırım, seçmenlere gülerek,
Bazen hatır sorarım, memlekete gelerek,
Bu politik sisteme, böyle bir vekil gerek!
Yazın beni listeye, ben vekil olacağım.

BOĞAZDA AKŞAM

Tiryakisiyim serinlikle gelen ilhamın
Bir fasıl dinleyerek dalmak hayale.
Kıyıları bir başka akşamüzeri,
Bir başka güzeldir Bebek, Tarabya

Bir başka güzel boğazda akşam
Ufukları hayallerle yarışır.
Sulara aksetmiş tarihle zaman
Yıldızları dolaşır kıyılarında.

Rumelihisarı'nda bir deniz feneri
Uçuşan martılar, yüzen balıklar.
Bir türkü tutturmuş denize karşı
Veli'nin oğlu Orhan Veli
İstanbul'u dinliyor
Gözlerinden belli.

Yıllardan sonra bak elele
Yahya kemal ile Babanzade.
Füsunlu şehirde, füsunlu bahçe
Şimdi hayat akıyor mavi Haliç'te.

Dostlar meclisidir her köşe burada.
Kimi Fatih'le konuşur, kimi Eyüp Sultan'la
Meğer asırların gördüğü rüya
Gerçek olmuş İstanbul'da.

1990

NE GÜZELSİN BOĞAZIÇI

İnsan durak, yollar zaman
Millet baki, cennet vatan
Sevda akar boğazlardan.
Adım adım ayak ile
Yudum yudum bardak ile
Ne güzelsin Boğaziçi.

Tarih deniz, insan balık
Martı rüzgâr, gönül kayık
Köpük sarhoş, dalga ayık.
Selâm veren eller ile
Sözü tatlı diller ile
Ne güzelsin Boğaziçi.

Gönüllerden dudaklara
Kıyılardan uzaklara
Miras kaldı çocuklara.
Çınardaki yaprak ile
Çevrendeki toprak ile
Ne güzelsin Boğaziçi.

Boğaz rüzgâr, köprü kanat
Kız kulesi şahlanan at.
İstanbul hâ, ruh ve sanat.
Eyüp'teki toprak ile
Yelkendeki bayrak ile
Ne güzelsin Boğaziçi.

1988

KÜÇÜKSU'DA GEZİNTİ

Hangi mevsimde gelsem, rastlarım aynı ize
Gergefteki nakışlar uzanıyor denize.

Küçüksu'dan Hisar'a köpüklerden bir kilim,
Dalgalarla elele uzandı evimize.

Neler anlatmak ister, şu güzelim martılar
Hatıra yüklü zaman sığındı gölgemize.

Kulakları okşuyor bir yaylı tambur sesi
Mutluluk mehtap gibi doğuyor sinemize.
Hergün bir başka halı dokumak ne de güzel
Küçüksu'da her nağme zevk verir gönlümüze.

BOĞAZDA KUŞLAR

Bir kuş süzülüyor kanat çırparak
Belli sevincinden gülüyor toprak.

Hür ufuklardan zevk aldığı belli,
Geçiyor bayrağı selamlayarak.

Gemi boydan boya yatmış sulara
Uyandı balıklar ıslık çalarak.

Bir ahenk içinde kürekle deniz
Sevgi dağıtıyor nefes alarak.

Zamansız bir çığlık çatanalardan
Çocuklar uyandı bak ağlayarak.

Tarıyor denizin ak saçlarını
Misina takılmış bir sürü tarak.

Alıyor pasını tüm kıyıların
Bir gemi bordası bak yalayarak.

Yalılar habersiz geçen zamandan
Taşlarda izler var sulardan berrak.

...

Çok ani başladı, anlayamadım.
Hızlı geliştii, kavrayamadım.
Hiçbir zaman bitmez sandım.
Anladım; biraz yanıldım!

Önceleri çok şaşkıındım.
Belki bundan, saçmaladım.
Ne yapsam, vazgeçmem derdim.
Anladım; biraz yanıldım.

Bilemezsin, ne güçlüydüm!
Dünyaları devirirdim.
Dost, düşmana kafa tuttum.
Anladım; biraz yanıldım.

Çok izleri kalır bende.
Varsa tabii akıl bende.
Üzülme hiç suç yok sende.
Anladım; biraz yanıldım.

Mehmet Pazar

Avukat – Mersin Barosu

VUSLAT

-sevip de kavuşamayanlara-

Melekler kıskanırdı
Şirin güzelliğini.
“Ferhat benim, bil!” derken,
Vuslat, mahşere kaldı!...

“Düğününüz ne zaman?”
Soran, soran üstüne.
Nasıl desem, bilmem ki;
Vuslat, mahşere kaldı?...

“Seviyorum!” demekten,
Söyle, neden kaçındın?
El sarar şimdi seni,
Vuslat, mahşere kaldı!...

Hayaline kanmakla
Gececek, ömrüm benim.
Sevgim hiç tükenmedi;
Vuslat, mahşere kaldı!...

SEN;

Gözlerini öldürmeden
Konuşa bilir misin tenime

Fatih Üstünay

Avukat – Kocaeli Barosu

ÜVEY ANNEM GUDUBET BİR KADINDI

Çocukluğumda oturduğumuz,
eskimeye yüz tutmuş,
yüz yıllık o konağı
hiç sevmedim;
bir de o gudubet kadını.
Ne zaman kaçmak istesem sana gizli gizli
yahut
geç gelsem eve geceleri
o gıcırdayan tahta
hep ele verirdi beni.
Bir o tahta
bir de o gudubet kadın
uyumazdı hiç.
(yüzyıl boyunca
ayaktaydı ikisi de)
Bir tahta gıcırdardı
bir de o gudubet kadın...

KARMAŞA

Kurtulamadı gitti gönül
karışıklıktan...

Bir yerde acılarım,
bir yerde nefretlerim;
kenarlarda bir yerlerde kırgınlıklarım,
orda burada ümitlerim...
Bir tek hayallerim var
derli toplu olan...

Gönlümün bu dağınıklığı yetmezmiş gibi
geldin bir de sen
sevdanı koydun orta yere...

Turabi Tomur

Avukat – Ankara Barosu

İÇ ÇEKİŞ

yaşam sürekli
bir iç çekiş gibi

birlikte sessizce
can çekişiyoruz

bir elimiz ararken
başka elleri

diğeri itiyor
başka elleri

kendimizi
bulmak isterken
bir başkasında

onu da yitiriyoruz
kendimizi de

aşk mı anlam
hiç mi aşk
anlam mı hiç

DUYULMUYOR KENTİN ÇIĞLIKLARI

her gün biraz daha yalnızlaşıyor kent
yıkılmıyor duvarlar ne kadar vurulsa da
ellerinde kurumuş kan lekeleri,
bir çocuğun ağlaması duyuluyor uzaktan

her gün biraz daha yalnızlaşıyor kent
bütün sokaklar acıyı taşıyor kaldırımlarında
küflü ağaç kabukları gibi evler
soğuk rüzgârlara kapılıp gidiyor kalp atışları

her gün biraz daha yalnızlaşıyor kent
susmuyor çocukların ağlamaları uzakta
gittikçe kanlanıyor kuşların gözleri
ışıklarını söndürüyor dolunay her gece

her gün biraz daha yalnızlaşıyor kent
her gün bir acıyı daha ekliyor kimliğine
sen ve ben, dolunay ve kent
kırılıyoruz yine de
ömrümüz yetmiyor, kırıkları toplamaya
ve susturmaya çocuk ağlamalarını...

Nadi Macit

Avukat – Samsun Barosu

SAMSUN'DA İLK ADIM

19 Mayıs 1919, Samsun'da ilk adım.
Kurtuluşa, özgürlüğe ilk adım...
Çıktı Samsun'a Mustafa Kemal,
Elinde özgürlük meşalesi;
Yırtıldı karanlık,
Doğdu halkın güneşi...

25 Mayıs 1919 ilk durak Havza.
Havza kaplıca şehri.
Havzalı kahraman,
Havzalı vatansever, özverili...
Bastı bağına Mustafa Kemal'i.
Kaplıcasından şifa, Havza'lıdan güç aldı
Mustafa Kemal,
Kurtuluşa bir daha inandı.

Yürüdü Mustafa Kemal,
Yürüdü arkadaşları...
Bu kez durak Amasya.
Amasya tarih, Amasya yalçınkaya;
Amasya düşmana karşı dikilen anıt...
Amasya'nın ortasından
Akıyor Yeşilirmak, Ferhat'ın dağları yardığı yerden.

Akıyor Yeşilirmak, tarihe tanık.
Yayınlandı buradan tüm Anadolu'ya
O ünlü genelge;
Telgraf tellerinden tık, tık, tık...
"Ulus, Ulusun azim ve kararı kurtaracaktır!"
Türk Ulusu tutsak yaşayamaz,
Türk Ulusu özgür kalacaktır...

Yürüdü Mustafa Kemal,
Yürüdü arkadaşları taa Erzurum'a kadar.
Doğunun kapısı Erzurum;
Kışı sert, insanı mert Erzurum...
Dadaşlar yılmaz, dadaşlar dimdik ayakta;
Yavuklusunu sever gibi sever vatani.
Dadaşlar, bu topraklar için vermeğe hazır canı!

Erzurum'a gelen meşale,
Döndü bir top ateşe.
Isıtarak doğudan Anadolu'yu
Yürüdü Sivas'a kadar...

Sivas, yiğitlerin harmanlandığı yer.
Burada toplandı temsilciler.
Burada atmağa başladı Anadolu'nun nabzı gülüm.
Başta Mustafa Kemal,
Haykırdılar hep birlikte dünyaya:
"Ya istiklal, ya ölüm!"

23 Nisan 1920 Ankara.
Ankara, Anadolu'nun kalbi.
Yorgun Ankara Kalesi'nin gölgesinde
Açıldı ulusun Büyük Meclisi...
Artık ne hanedan, ne padişah egemen.
Artık ulusun kendisidir egemen!

Ve sonra başladı KUTSAL SAVAŞ!
Yürüdü cepheye, yürüdü düşmana karşı
Kadın, erkek, genç, yaşlı...
Analar kucaklarında bebelerini,
Sırtlarında mermilerini taşıyarak.
Kağnılar cephane yüklü,
Yürüdüler ağır ağır, gıcırdayarak.
Halk verdi elindekinin yarısını,
Yüreğinin tamamını.
Düşmanı yenmek için, kurtulmak için...

1. İnönü, 2. İnönü. Düşman yenildi.
Yenilen yalnız düşman değil,
Ulusun kötü talihiydi...

Ve sonra Sakarya.
22 gün 22 gece, şanlı direniş!
Aktı kan kırmızı yeşil Sakarya...
Düşmana "Dur!" denildi.

26 Ağustos 1922
Saat 05.30.
Kocatepe'den başladı Büyük Taarruz...
30 Ağustos'ta Büyük Zafer!

Buyurdu Mustafa Kemal:
"Ordular! İlk hedefiniz Akdeniz!"
Dağıldı düşman,
Silip süpürüldü Anadolu'dan.
9 Eylül'de İzmir'in dağlarında çiçekler açtı.
9 Eylül'de denize döküldü düşman.
Egenin mavi suları kirlendi...

Doğdu yıkıntılar arasından
Yepyeni bir devlet.
Adı Cumhuriyet!
Yaşayacak Atatürk!
Yaşayacak bu devlet!
Yaşayacak daha özgür, daha güçlü, Türk!

Gökmen Çebitürk

Avukat – Samsun Barosu

BABİL'İN DUVARLARI

“Cemiyet-i Akvam”

“İnsan Hakları”

“Küresel Isınma”

“Enerji!!!!...”

Babil'in gümrük duvarlarını yıktılar önce:
Kapılardan içeri binlerce ahşap sandık soktular;
Birkaç bin bonfile, süttozu, kuruyemiş ve ilaç...
Blucin, paraşüt ve çadır da vardı.
Ve kondom ve doğum kontrol hapları da...
Metal ve rock da getirdiler sandık sandık;
En son birkaç yüzbin ağır makineli tüfek de.

Babil'in en mahrem duvarlarını yıktılar önce:
Bağlayıp da gözlerini İstar'ın,
Zülfikar ile deştiler rahmini Mezapotomya'nın.
Akmaz oldu Dicle!
Yağmaladılar müzelerini...
Bir kuru kelle gibi düştü maviliklerden,
Serildi yere Utnaşıttım!
Yağmalandı Ninova, Ur, Uruk...
Yağmalandı Bakuba, Telafer, Musul...

“NO EMERGENCY!” (ACİL DURUM YOK!) dediler;
Ahar’ın emniyeti güvende(!)...
Günde kırkbeş ölü, altmış küsur yaralı,
Telef olmuş bilmem kaç yüz baş hayvanat...
Babil’in en müstahkem duvarlarını yıktılar önce!
Kapılardan içeri binlerce döviz girdi, binlerce “reşat”
Özgürlük girdi dem dem(!)...
Ve mültecilerin...
Ve mültecilerin binlercesi çıktı memleketten.
Ve cesetlerin...
Ve cesetlerin yüzlercesi...
.....

“-Ve kütubihi...”

“-Vel yeom’il ahiri...”

Ve kim bilir bir gün;

-Hangi gün?-

Hangi yerde tecelli bulur diye,

“-Ve bil’gader!”

Eli böğründe milyon insana bol bol hürriyet!

Eli böğründe milyon insana bol bol küreselleşme...

Esra Çerçioğlu

Avukat – Zonguldak Barosu

YALNIZLIK TANRISI

sokaklar boyu yürüyen sessizlik
böler mi geceyi en çığırtkan haliyle
sessizim diye

bu yalnızlık denen yırtıcı kuş alır mı pençesine beni
yoksa sadece kanatlarının altında mı ısıtır ruhumu
ezerek
belli etmeden pusturarak çığlığını

acı bana yalnızlık tanrısı
şimdi yalnız olmak istemem
o kuşa razıyım ben
o kuşun söyledikleri yeter

bu hüzün alırken beni
derin sandığım en derin deniz
bu kadar sığ ve pisken
suyun ılıklığı içimi gıcıkılıyor
ve mevsimi çoktan geçmiş balıklar karşılıyor beni
ılık suda donmuş
insan müsveddeleri diyorum
plastik botlarınız su almaz
yürekleriniz gibi

bu kadar berbat ve ne dediği belli olmayan ben
ve bunu okuyan
insancıklar

siz okurken ezberinizden tüm soyluluk hikayelerini
ben onur, şeref ve daha ne varsa dilimin yetmediği
hepsinden yoksunum
artık red edin beni

Mesut Avcı

Avukat – Zonguldak Barosu

SEVGİLİ KELEBEĞE BENZER

Kelebek kanadında
Sevda getirdim sana

Aç kapılarını yüreğinin
Ömür dediğin tek bugün

**

Dedim ki sevgiliye
korkuyorum
Dokunursan kanatların kırılır
Sarılmasam uçacaksın

Dedi ki
Kelebeğiz unutma
Sevişirken yitelim
Gün Batınca öleceğiz
Nasılsa...

NASIL UYUDUNUZ?

nasıl da görmediniz yanıyordu ay
altında kağnılar mı yok artık
yapılmayacak sevişmeler yıldızların
kıvancı döküldü siz nasıl uyudunuz

nasıl da görmediniz uçaklar şimşek
çakıyorken gökyüzü mü yok artık
doğuramayacak rahimleri kızların
erinci biçildi siz nasıl uyudunuz

nasıl da görmediniz yürüdü tanklar
tüfekler oyuncak mı yok artık
oynamayacak Filistin' de çocukların
sevinci söküldü siz nasıl uyudunuz

nasıl da görmediniz renkli ekranlarınız
karalar bağıyorken mi yok artık
ağlamayacak, öldürüldüler, anaların
gözyaşları içildi siz nasıl uyudunuz

4.1.2009.GEBZE

Ali Aysu

Avukat – Konya Barosu

BİRAZ YEŞİL

Ey güzel günlerimden ışıldayan mutluluk,
Hayalimde parlayan o derin bakış.
Kavuşmak arzusuyla sular gibi çağlayış,
Ve tatlı bir özlem içinde alınan soluk...

Gözlerimde kamaşan o masmavi aydınlık,
Babaevimden gelen eski bir kırık lamba,
İçerimde Fuzulî'den esen bad-ı saba,
Ve Lale Devri'nde Nedim'den bir damla ışık...

Sonra masamda yazdığım küçücük şiir,
Tebrikler, heyecanlar, o ilk duyduğum gurur,
Gözlerimde silik bir resim gibi durur,
Her geçen gün buğulaşan doğduğum şehir...

Dans salonları, okullar, çocuk bahçeleri,
Beyler, talebeler, o tuvaletli hanımlar,
Duruşlar, uygun adım, ileri sert adımlar,
Hâlâ kafamda duygularımın askerleri...

Bu şiirler yalnız benim değil,
Nisan yağmurlarından çılğınca akış...
Çaresizliğime çöküp de kar yağdıran kış,
Ve gözlerinde damla damla biraz yeşil...

İNSAN HAKLARI

Hayat bahçesinin gül goncasında
Ebedi arzudur insan hakları
İnsan tarihinin bilmeceğinde
Her devir sızıdır insan hakları

Adem'den bu yana nice can gelmiş
Kimi yaşlar dökmüş, kimisi gülmüş
Türlü oyun ile kul, bende olmuş
Eşitlik tezidir insan hakları

Sevgide güzeli, pınarda aşkı
Aramış insanlar bir gönül köşkü
Sazın tellerinde yaparken meşki
Hikmetin sözüdür insan hakları

Kilimde desendir kalbi genç kızın
Sözü ilmek ilmek döktü ansızın
Kapalı bir oda tek alınyazın
Güneşin nazıdır insan hakları

İnsan akli ile ilim fen buldu
Kağrı tekerini yollara saldı
Ferhat külünk oldu, dağları deldi
Yokuşun düzüdür insan hakları

İnsan düşünecek, dil söyleyecek
Akıl, karanlığı hep paylayacak
Fikrin kuzuları, şen yaylayacak
Gerçeğin yüzüdür insan hakları

Her insan bir mabet, her insan ulu
Her insan Rabbim'in nadide gülü
Kendi kaderini arasın eli
Zalime ezadır insan hakları

Kendi hayatını kendisi kursun
Kendi sorusunu kendisi sorsun
Düşünsün, söylesin; kafayı yorsun
Mutluluk bezidir insan hakları

Bilim ve sanatta döksün içini
İlmin sırlarına sorsun niçini
İster ise gezsin Çin'i, Maçın'i
Serbestlik izidir insan hakları

Kendi isteğiyle işini bulsun
Özel hayatında gizlilik olsun
Hakkını arasın, hakkını alsın
Kişinin özüdür insan hakları

Tanrı, insan, hayat güçlü bir bağdır
Koruyucu devlet, bu yeniçağdır
İnsanı yüceltmek zirveli dağdır
Birliğe rızadır insan hakları

İnsan temel olsun, saygı, hoşgörü
Dayatmasın kimse kimseye zoru
Dünyanın düzeni, tertemiz, duru
Hayatın yazıdır insan hakları

Barış çelenginin çiçeği, dalı
Saygının, sevginin yağmuru, seli
İnsanın insanca yorumu, dili
Yaşama hazzıdır insan hakları

1996 /Eskişehir

Hasan Kiriş

Avukat – Denizli Barosu

GÜNEŞ

kaldırımın üzerinde
yaşlı kadın ayva satıyor
ve metrekaresi servet

yüzündeki sığağın

MİLENYUM TUZAĞI

Milenyum'un başındaydı.
Zangoç, son ışığı da kovalarken
Yarasalar iş başındaydı.
Oniki milyar göz
Kurgunun ayırdına varamadı.
Olimpos'da alınan karar
Onlar'dan başka
Kimsenin işine yaramadı.
Anlamadı kimse,
Ne alıp ne seçtiğini.
Paranın,
Tanrı'nın yerine geçtiğini.
Sunuldu seçenekler.
Doğu mu, Batı mı ?
Güney mi, Kuzey mi ?
İşportaya dökülde değerler.
Akıllarına gelmez bir türlü,
Ne içer, ne yerler.
Seç seç al.
İstersen yerinde kal.
Açlık mı, tokluk mu ?
Varlık mı, yokluk mu ?
Tehdidin bini bir para.
Batı'nın elinde kamçı,

Doğu'nun sırtında yara.
Hak, özgürlük, mutluluk mu ?
Bolca vardır nutuklarda.
Bir de Kuzey' de.
Ölüm, açlık, sefalet mi,
O'nun yeri,
İki yüz yıldan beri,
Güney' de Güney' de daha Güney' de.
Bir hesaptan,
Doyurur bir aç›ı
Atılan bir kurşun parası.
Atılan kurşun kadar
Dünyada, kurşun yarası.
Kalktı paranın önündeki engeller,
Birer,birer.
İşportaya döküldü değerler.
İşte, beyler !
Bunun adına,
Küresel dünya derler.

AŞKÇOCUK

I. KİTAPÇOCUK

*Karartma gecelerinin arka bahçesine
Ay ışığında diktiğimiz o kitaplar
Aydınlık bir halk sürgün versin içindir*

*Ki her sürgün şair bilir
Bu topraklarda yeşeren her sevda
"--Tahdide Tabidir--"*

*Oysa olsa olsa
Darağacına çıkmadan içilen
Son bir sigara kadardı zararı
Ve tavan arasında bir sandıkta saklı
Yasaklı kitaplar kadar saftı
Aşk...*

*Söylesene Markopaşa;
Şimdi hangi toplama kampında
Daha kaç yangınla yargılanır
Suç ortağımız kitaplar*

II. ATEŞÇOCUK

*Güneşin kızıl saçlarından çingı çalan çocuklardık
Sırtımızda har kanatlar masallara uçardık*

Meğer Kaf Dağı'na ökse kurmuşlar Anka

*Artık ne yazar
Promethe'nin iman tahtasına dadanan kartal
Diş bilerken Güneş'e ateşi kundaklayanlar
Hangi şiir dindirir şimdi küllerin ağrısını
Ve nasıl bağışlatır kendini rüzgâr
Aşka*

Ah bir yangınla güle döndük Anka!

*Bronz bozkırın yalazlandığı gün
Tutuşan narçiçekleri
İntiharı menekşelerin
Ve gülün kanayan hüznüdür gördüğün*

III. FAİLİMEÇHULÇOCUK

*Bir şiiri daha vuracaklar bu akşam
Şimdi sözlerime dikkat et çocuk*

*Taşıyamaz hafifliğini
Saç örgülerine kurduğun salıncak*

*Bu kaçınıcı karıştırışın aşkı
Kaçınıcı çanak çömlek patlayışı*

*Unutma
Her sevda sui generistir aslında
Sızıları bilhassa*

Bir istiridyenin büyüttüğü şiirsin / İncinirsin

*Yeni yetme güvercinin
Çatıdan atlayarak
Uçamamayı öğrenişidir; Aşk*

*(D)üşüyorsun
Göğsünde yaralı bir güneş
Güz hüznünlü aşkların göç vaktidir*

*Yaşlı gökyüzüne dikkat et çocuk
Bir şiiri daha vurmasınlar bu akşam!*

Belgin Bilgin

Avukat – Samsun Barosu

ANADOLU’MUN ORTASINDA...

Ben iki kez doğmuşum...
İlkinde bir bahar sabahı
Büyükbabamın ve Babaannemin ellerine,
Sıcacık ve güvenli evlerinde
Ebem kasaba ebesi Nezaket...
Babamı bir haftalıkken görmüşüm,
Malum memuriyet.
Sonrasında;
Ahırdan bozma, tek gözlü köy okulu lojmanında,
Yeşilirmak kıyısında gelmişim iki yaşma...
O zamandan armağandır,
Sudan ve fareden korku bana...

Başka bir köy, başka bir kültürde
Yunakta yıkamış köy kadınları beni
3 yaşında...
Dayanamamış bu çetin koşullara
Kent kasaba karışımı minik yüreğim.
Durduğunda köyün tek kamyonunun kasasında,
Annemden gizli gözyaşları arasında,
Babamın kucağındaymışım,
Anadolu’mun ortasında...

Ben ikinci kez doğmuşum;
Yurdum klasiği,
Yoldan yüksek köprüden geçen,
Kamyonun kasasında...
Babamın gözyaşları arasında,

Anadolu'mun ortasında...
Yaşam onun armağanıdır bana...

İşte bu yüzden;
Her şeyle severim bu ülkeyi ben.
İşte bu yüzden;
Ne zaman birileri ahkâm kesse; bu ülkeyi en çok sevmekten,
Ne zaman dem vurulsa; en iyisini, en doğrusunu bilmekten,
Ne zaman kocaman laflar edilse, yoksulluktan, özgürlükten,
demokrasiden...
Hep şunları sormak gelir içimden...

Siz hiç tarladaki kadınları izlerken,
Gözyaşı döktünüz mü sevgiyle?
Toprağı avucunuza alıp,
Okşadınız mı doyasıya?
Esmer, kırışmış tenleri
Seyrettiniz mi aşkla?
Suyu öpercesine mi içtiniz?
Havayı solurken döndü mü başınız?
Uzanıp çimlere ölmüşçesine
Göğü seyrettiniz mi saatlerce?
İsmi her duyduğunuzda
Çarptı mı kalbiniz gümbür gümbür?
Haykırmak istediniz mi yıldızlara dek?
Sesiniz, nefesiniz yettiğince...
Haykırmak... Haykırmak tüm evrene
Anadolu, Anadolu, Anadolu!!!...
Seni seviyor... Seni çooooook seviyorum
ANADOLU!...

İSMİNİN HALLERİ

Saat 3..
günün ilk  elbet...
Şimdi sessiz ol ve sabret...
Zira herkes uyumalı ki;
Ben yaayabileyim seni...

Bak bu duyduğun sessizlik sevgilim...
Yalın ve yalnız...
Şimdi isminin yalın halindeyim...

-e halindeyim âşık olurken,
-de halinde seninleyken..
ve -den halinde; terk ederken...

Çok sıfatlar da yaptım isminden
sen-ci oldum,
tam sen-lik oldum..
ve sonunda sen-siz...

ite yklelerimiz,
birinci çoğul znelerimiz...
ama ille de zlemlerimiz...
ve şimdi yine yalın halindeyim
yalın, yalnız ve sensiz...

Murat Kalfa

Avukat – Tekirdağ Barosu

EDİRNE’DE ÜŞÜYEN KEDİ

Selimiye’de bir kış
bir kedi
Minareyle yarışan bir selviye üşüdü
cümle kapısında içre
Uzaktan kırmızı, yivli başka bir minare
Gel diyorum Allah aşkına
kalbime kalbime
Selimiye’de öyle bir kış ki suçlar içinde
kediler
çok üşüdüler...

Sait Akdağ

Avukat – Konya Barosu

YOLDAŞI DUYGULARIMIN

Sinmiş Yüreğime bir “sevgi”
Peşini bırakmadı kalemimin.
Duygularımın yoldaşı sevda köpüğü
İlk Erguvanlara düşüyor cemre
Çiy damlası ürpermelerdeyim
Çevirmenim taze hislere
Uçarı dokunuşlar gönderirim.

Yürek tırmanışında sevda yokuşlarının
Sakin ve ışıltılı bakışla dökülüyor terler
Okşanırken aşkın damak tadı tutkusu
Köşe başlarında mola veriyor sevgiler
Oylumunda coşku taşıyor gezinen yürek
Ilık ve tatlı bir tebessümle
Bahar yeli akşamın yaz önünde karşılıyor bizi
Ha öptü ha öpecek.

...

Akan suların ışıltısı gibi
Ruhu okşayan ferah bir nefes
Mevsimler ötesinden atılmış aşk tohumu
Dingin bir mutlulukla meyvesini verecek...

Konya, 28.05.10

AVUKAT

Yoksa da
Yeri anayasada,
Herkes yukarıda
O aşağıda;
Kurucu unsuru,
Kamu hizmeti,
Zorunlu müdafii,
Konu mankeni,
Kangren ayağı,
Protez ayağı,
Sacayağı,
Bırakın bu ayağı!..

Adana, 21.11.2008

Süleyman Bilgiç

Avukat – Diyarbakır Barosu

ULUDERE

Gün ıştır, dağlar üşür
Hey İnsanlık
Hıyanet koyaklarda
Günüm dardadır

Yazım, kışım ayazım
Yaşlı anam
Kırık pervazım
Aynı haldadır

Umut desem
Bir iki günlük nafaka için
Komşunun kasabası
Üç vakitlik yoldadır
Komşu dediysem hani
Dayıdır, amcadır
Teyzedir, haladır
Hasılı özcedir

Akşamdan niyet edilmiş
Komşunun tarlasına gider gibi
Sevgilinin bahtına düşer gibi
Gaflete düşmüş toprağa
Otuz dört can, otuz dört yürek parçası

Gün ıştır, dağlar uşür
Her seher bir beladır
Her bela bir destandır buralarda
Ve eğer buyurulursa
Bu bahtsız kentte
Çoluk çocuk
Her ölüm evladır

Gün ıştır, dağlar uşür
Ve ulu orta yerde
Kamu güdümlü felaketin
En ulu resmi
Sabrın kalesi, ihanetin tanığı Uludere
Muhayyer Kürdi bir destandır

Gün ıştır, dağlar uşür
Avazım, avazım
Hızlı okumadan geçti gözümde yıllar
Gayri istatistiklerde ben bir sayıydım

Hey, ben bir faili meçhulüm
Ortalığa düştüm parça parça,
Nerde mezarım!

Her börtü böcek,
Hey İnsanlık, İnsanlık!
Bana Kollarını Aç!

Sabriye Dursun

Avukat – İstanbul Barosu

AYRI DÜNYALAR

Bir dağın başında ben,
Diğerinde sen
Dağ dağa kavuşmazki
Beklesem!...

HASRET

Aklıma takınca seni kalbim sıkışıyor.
Rüyalarım girince dayanmak zor.
Senle bir ömür az,
Sensiz bir gün!...
İmkansız görünüyor.

YALNIZLIK

Sığınırçasına yatağıma...
Akşamları bir yatışım var !...
Yenilmişler gibi içimdeki efkar.
Sağ yanıma yatar ayaklarımı toplar
küçüldükçe küçülürüm.
Korku endişe güvensizlik...
Beni küçücük bir çocuk yapar.
Yalnızlığımın sessizliğinden uykum kaçır,
Aklımdan şiirler yazar sabah unutturum.
Ah !... Ne güzeldir sabahlar...

Nedime İskenderoğlu Güllü
Avukat – Kahramanmaraş Barosu

YEŞİL GÖZLÜ SEVDA *

Silahımı kuşandım,
Ok ve sadak elimde.
Masum-vahşi ilklerde yerim,
Artemis ve tüm yürek burkan
Tanrıçalar içimde.

Silahımı kuşandım,
Ok ve sadak elimde.
Elim siper almış, gözlerim kısık,
Ufuk çizgisinde bakışlarım
Hasretle yolunu gözlemekte.

Beklediğim var
Gökkuşağı efsanelerinin yaşandığı yerde...
Özlediğim var
Yıldızlaşan Orion gibi erişilmez yerde...
Dinlediğim var
Gökkuşağının tam kalbinde;
En sevdiğim mor renginde...

Silahımı kuşandım,
Ok ve sadak elimde.
Masum-vahşi ilklerde yerim,
Yeşil gözlü sevda içimde.

** Seignac'ın Artemis isimli tablosuna ithaf*

KÜL'DEN GÜZEL

Saat geceyi yırtarak geçti
İçimden bir 'sen' geçti.
Sürterek saçlarını tenime,
İçimden bilsen ateş geçti.
Uzun uzadıya yandı,
Ardın sıra külü geçti.

Uzak şehirlere çok vardı.
Aklımdan yolculuklar geçti.
Gözlerim bir otobüs aradı,
İçimde otoyollar,
Araçlar durmaksızın geçti.

Soğuk yemiştim, beter üşümüştüm
Orta yerde düşmüştüm
Gözlerini düşünmüştüm.
İçimden bir 'ısınmak' geçti
Düşünmesem ölmüştüm.

Sevsem, vakit çok geçti,
O saatte bütün sevdalar kapalıydı.
Ben telaşta, sağı solu aranırken
İçimden nöbetçi bir aşk geçti.

“Yar” diye başladım bütün cümlelerime,
Dilimden bir eski gazel geçti.
Mürekkep bulaşır mı,
Hokkayla yazsan bir kalbin üstüne,
Kalbime bulaştı ismin,
İçimden bir özge güzel geçti.

Mayıs 1999/ İstanbul

Özgür Örnek

Avukat – Adana Barosu

BEYRUT'TA ÖLMEK

Sinagoglarda ve ikiz kulelerde
Ölmeye benzemez
Beyrut sokaklarında ölmek
Beyrut'ta öldüysen yalnızca ölmüşsündür
Hâlâ bir imam kaldıysa hayatta
Namazın kılınır önce
Sonra da gömülürsün.

Beyrut'ta öldüysen yalnızca ölmüşsündür
Bir Beyrutlu öldü diye
Titremez bütün dünya korkudan
Köpek dişleri gelişmemiştir çünkü devletinin
Ve hâlâ bir üçüncü dünya ülkesidir
Kuvvetle ısırp kan akıtamadığı için

Ağırbaşlı bir matemdir şimdi
Lübnan'ın tek diplomatik hakkı...

Temmuz 2006

RÜZGÂRGÜLÜ

Artık rüzgâr gibisin.
Geçip giderken yanımdan
İzlerini bırakıyorsun bana
Üstelik içimi titretiyorsun bazen
Fakat göremiyorum seni
Sen rüzgâr olduğundan beri
Ben ritmine uyan bir rüzgârgülüyüm.

Keşke güneş olarak kalıp
Bana hep yetmiş dereceden baksaydın.
Aylardan hep ağustos olsaydı.
Her gecenin sabahı bayram
Her bayramın adı umut olsaydı.
Ve ziller hiç çalmasaydı
Mutluydum günebakan olmaktan...

Kasım 2011

Celal Oymak

Sayıştay Onursal Daire Başkanı

SONBAHAR HÜZNÜ

Haziran güneşinin yerini alırken ayaz
Bu sene nazlandı, çabuk geçti yaz

Özlemler giderilmedin
Etrafı süslemeden papatyalar, gelincikler
Temmuz, gülünü veremedin
Göründü aniden eylül'ün hüzünlü yüzü
Bilmem ki bu davetsiz misafirlik neden

Bu sene erkenci sonbahar
Hasadın, hesabın zamanı
Bir telaş, bir yarış başladı
Okul bahçelerinde sevinç çığlıkları
Çocukluğumu seyrediyorum bir pencereden

Ağaçlardan dökülürken yapraklar
Eserken acımasız, hırçın rüzgâr
Ömür kiliminin son ilmeğini atıyorum
İçime çekiyorum, tenhada açan
Gülün kokusunu derinden

Bu sene erkenci sonbahar
Renklerin solarken rengi
Biterken gönül ahengi
Sustu sevdaya dair şarkılar
Uçmaz oldu, yürek kuşları yerinden

Ömrün bu son deminde hazan
Düşle gerçeğin kesiştiği bir nokta
Kanat çırpıp kondum buraya
Soğuktan ve karanlıktan şikâyetim yok
Korkmuyorum yalnız ve yıldızsız gecelerden

Bu koşu yeter yorulduğum
Artık dönmesin, yerinde dursun mevsimler
Duvarları süslesin, anların tanığı resimler
Yeterince hoşnut etti beni sonbahar
Hüznümün son gülü, soldu erkenden

Dondu içimdeki sular, erimedi dağların karı

DAR KAPI

Bir serüven başlar
Yola çıkınca sözcükler

Aslında ağırdır
İngenin yükü
Nazlıdır kağıt;
Asidir kalem

Dile gelmez söyleşi,
Ele gelmez nazlı gül
Kanarken karanfil,
Dar kapıdan girmez şiir.

ONBEŞ YUNUS KOY'VERDİM BU KIYIDAN

(38)

parladı söndü fener
ışığı düştü ellerimize
sorsam anama babama
söylese oğlum kızım
gidenler ne zaman döner
trabzon kalaylı kazan mı hâlâ
sürmene açıklarında üşür mü deniz
kayan takımyıldızı yakamozu mu
el eder el eder el eder bize
onbeş yunus koyverdim bu kıyıda
vuruldu yüze yüze

"bir yanım deryada şimdi"

MECUS

doğdum ateşe
ateşten
ölsem ateşten
ateşe
mekanım ateşistan
ben ateşgede

*

yeniden karıyoruz boyaları
tayfındaki renkler çıksın ortaya

sen sabrımın son damlası
serçe uçumu

bahar başı mevsimlerimde
kuşluk erimi / ılık

durup durup içtiğim su
yaklaştıkça uzak düşen / ayrılık

sabrımın son damlası
serçe uçumu

kopan sesi gitarımın eşiği
ezgileri gözlerine adadım
çingenemin kemanında yay ucu

*

bugün
antik mabetlerde kırık sütun

kütlesini arayan kayada
mermerimde seni yonar yontucu

yarın
alır başımı giderim yıldızlara
kaygılara kalır cânım müneccim
nerden bilecek sonucu

*

gidersen kocalır kundağında
analar çocuksuz kalır
büyütürüm masalımdaki devi

karanlığın kanına düşer içim
yıldızda yıldızı arar mevlevi

kalırsan yumuşar göğün eğrisi
can evi bayram günü
özlemin soyadı sevi

*

iki zeytin dalı kuş konar alnıma
gülümsediniz de ne güzel oldum

*

ışığı kır gözümden
beni bana bırak yanmamış anızlarla
konusuz dizeler dökem yoluna
eteğimdeyim, bir yana ayır

defterinde sayfa bitse işte ben
mürekkebi kızardıysa kalemin
alevinde yanık kalsın soluğum
kayalardayım, duldama buyur

sana adadım boş zamanları
mesailer ellerinde hünerli
aynamda nakış görüntülerin
iç cebindeyim, kendine kayır

*

doğdum ateşe
ateşten
ölsem ateşten
ateşe
mekanım ateşistan
ben ateşgede

NAZIM USTA YAZIYOR HÂLÂ

ansızın durdum
yüreğimin baskısı kaburgalarımnda
göğsüm boğuluyor gibi
bıcağın sırtı
bir acı düştü usuma
takip talebiymiş
örnek yedi imiş
onmuş
bıraktım.
kaşları çatık
bulutlar geçiyor başımın üstünden
güneş bir çıkarıyor başını
bir gizliyor,
saklambaç oynuyoruz sanki
ebe güneş
sobelenince ben
yüzümü aya dönüp sayıyorum
bir iki milyon onmilyon
yetmiş milyon.
güneşe bir çip taksak
tüm evreni izleyebilirmiyiz.

daha dün nazım ı andık
slayt gösterisi
şiiirleri
ve nazım ın kendi sesi
sürgünde geçen yıllar
Varna dan
yatırıp karadeniz e gözlerini
ülkesine bakışı
ve memedine
memetlere seslenişi.
biz ne kadar reddetsek te
gözlerimizi kapatıp güneşe
sözlerimize yasak dizsek te
ve set çeksek te kulaklarımıza
yani oynasak ta
dramada üç maymunu
ve unutsak ta unutmayanları
nazım unutmuyor unutanları
güneşte yatıyor upuzun
baş ucunda bir çınar ağacı
yanıbaşında bir pınar
ve gökyüzü koca bir mezar
bakıyor nazım ın gözleriyle
bakıyor mavi
bakıyor ülkesine
bir nehirden
karşı kıyıya bakar gibi
bakıyor karadenizin üstünden
ve bir nehir kadar uzak
ve bir deniz kadar yakın ülkesine.
bakıyor nazım

sıcak ve mavi
güneşte yatıyor upuzun
ve yüreğinde hâlâ
tutsak ülkesi.

hey deniz mavi deniz
gözleri nazım deniz
hey deniz nazım deniz
gözleri mavi deniz
türküsü eşliğinde
karadeniz akıyor
akıyor
nazım deniz.

ALTI MAYIS

Üç fidan diktim bu gün
üç fidan.
Yan yana kardeş
üçünün de gölgeleri bir
üçünün de gölgelerinden doğuyor güneş.

üç genç
üç darağacı
üç fidan
deniz, aslan, inan.
üç fidanın kocaman dallarında kelebekler
üç fidan
sarı kırmızı mor rengarenkler.

üç can
üç darağacı
üç fidan
kurtulsun diye
altı milyar can
kendi sandalyelerini
kendileri devirdiler.
karanlığı ateşe verdiler.

üç genç
üç darağacı
üç fidan
beş gün sonra bir mayıstan
bir altı mayıs sabahı
daha uyanmadan tan

ormanları kesip darağacı kuran eller
halkın güneŖe açılan üç penceresine
kara kepenklerini ördüler.

maneviyat bu ya
ve bir rivayete göre
ve en son altı mayıs bindokuzyüzyetmiş ikide
hızır ile ilyas indi yeryüzüne
ve üç genci görünce cellatların elinde
bırakıp insanlığın tüm dileklerini
çektii üç genci darağacından
ve götürdü güneŖe.
ve o günden beridir küsler
inmediler yeryüzüne
belki de hiç inmeyecekler.

üç genç
üç darağacı
üç fidan
deniz
aslan
inan

Elif Zeybek amkerten

Hazine Avukatı – Őanlıurfa

SİZLER

Sizi ben gözümü açınca tanıdım.
Aslında 'yok' insanlardı köleleriniz.
Emek babanızın yitiği idi eski halde.
Yeni hal sırma bilgiler kuşatır belinize.
Ahh bizler, bir baharda solacak gelincikler..

Ben sizi büyürken gördüm
Hep dolunaylar oldu gecelerinizde
Yıldızlar karadeliklere kaçtı ürkek,
Oyuncaklar verdiniz insanların ellerine,
Üşüyen yüreklerimiz makinelere tutundu.
Zamanı zincire vuran hükümler muhakemenizde
Kan bürüyen gözleriniz umutlar boğazladı.
Bizler, şartlı refleks sahibi, görmez beyinler...

Yaşamımda tanıdım sizi
Türküler bilinmez ezgilere dönerken
Gül oyalara, fabrikalardan çıkıyordu.
Bir elmanın öteki yarısı,
Bir daldaki diğer kiraz,
Yaşanmış mıydı gerçekten turfanda zamanlar?
Bizler, geçmişe bakmaya korkan tavşan yürekliler.

Hayaller Yusuf kuyusunda bu gün
Aşk şarkıları mekanik inler
Titrek yürekler sevgiliye değil,

Teknolojiye tutunmak ister.
Soğuk camlarda umar var mıdır yalnızlığa?
Sizler, sahnelenen oyunda yönetmen seyirciler.
Sanal dünyalar kurduğunuz evrende
Gökdelenlerin gölgesinde yitmişti,
Camiler, kiliseler, havralar.
Aslında yoktu, Irmaklarınızdan çağlayan kan
Keleşlerle vurulan umutlar.
Kardeşti efendiyle köle.
Zulüm hiç yaşamadı yeryüzünde.
Sömürüler hiç olmadı.
Her yer Baalbek, her yer Kartaca
Endülüs ülkemiz yaşıyoruz altın çağda.
Sanrılar, sanrılar, sanrılar...
Üfleyince sönen güneşler
Sizler,dünyanın etrafında döndüğü yöneticiler...

Özen Kurtuluş

Avukat – Mersin Barosu

POZANTI CEZAEVİ

Anlamazdın, biliyorum
Bilyelerimi yuttum ben hep küçükken
saklanmayı unuttum
denizde kaldı tek gözüm ve çift elle tuttum
yaşanmamış anlamları-sımsıkı-...
Ben aslında aşktan bahsedecektim sana
sarılmalardan
Aslında ben -tek gözlü dev-demiştım sana
yasaklarımdan
Arınmadan anlamadan gecekondular kondurup
-illegal ve fukara-
Yargılardan korktuğum kadar yargılanıp
saklanmayıp
O anlarımdan...
Bahsedecektim ki sana derken bir ağlamak tutturdum...

Ağlamak diyorum sevgilim ne kadar ani
sel ve buhran halleri oysa yaza az kaldı
Ayıpkanlı çocuklardık; öteki ve çemberdışı
Kimbilir damarımızdan hangi sıfat akardı!

Geceyi kessen yas çıkar-çıkarsan gözlüğünü-
görürsün sen de bunu; ama suskunluk taşır
nehirin yataklarında...
Ovalarında çile dağlarında yalnızlık
Bir sıkımlık canımız devletin nazarında
değersiz artıklarız...
Ben aslında sana -siyah saçlı sevgili-aşkı anlatacaktım
Ama gece çılgınlıkla bölündü
Bir çocuk ruhu daha bir çocuk daha
İlmek ilmek cinayetle örüldü...

SERSERİ

Hangi kadın tutulmaz bir serseriye
Sonra gidip varırsın efendiden birine
O sevgili geçmişte yerini alır
Aklında bir delişmen bakışı kalır

İtiraf etmezsin kendine bile
Utanır şaşarsın içinden geçenlere
Şımarık, arsız hatta pervasız
Kaçar gider de, iç sızlatır vefasız

Değiştiremezsin, bir deli ruhu vardır
Bağlanamaz o, ona her mekân dardır
Unutursun, hayat işte böyledir
Bir gün bir şarkı çalar, o gözler geri gelir

Kalpte öyle bir rüzgâr bir daha esmez
Buruk bir tat verir de, gönül vazgeçmez
İçini çok acıtmayacaksa eğer
Bir serseri âşık bir ömre değer

Kafana çok takmayacaksan eğer
Bir serseri âşık her şeye değer

Nilay Geylanlı Yorgancıoğlu

Avukat – İzmir Barosu

GANİMET

En güzel yanımız tutarsızlığımız.

Öyle çocuklarız ki biz,
Nasibimizi aldık her bahar nimetinden.

En iyi harçlık,
Martılara simit atma bayramından çıkar.

En güzel takımız,
Yıldız savaşları ganimetinden..

NEHİR

İndim
Bunca yıl çıktığım merdiven
Bir nehirmiş
İnişim
Muhteşem bir kartalın avına yaptığı pike
Misk kokulu ceylan
Bir zehirmiş

İndim
Çorak toprağın nehre hasretini büyüterek
Gülден bir gülüşe teşne
Candan bir bakışa can adayarak
Bildim
Candan önce
Canan gelirmiş

Bindim
Sırtına binip ateşe sürdüğüm küheylân
Bir kâfirmiş

Gittim
Cankulağımda bir fısıltı: “çabuk” diyen
Beni
Yar başına getiren ilham
Şeytandan sefirmiş

İçtim
Baldan tatlı bilerek
İçtiğim
Baldırandan zehirmiş

Yaşar Meyvacı

Avukat – Balıkesir Barosu

BİR BİLSENİZ

Ah, siz bilemezsiniz

benim ne kadar çok öldüğümü

ah, bilemezsiniz.

insanlık tarihince uzundur

ölümlerimin geçmişi.

ilk, Habil ile Kabil'in kavgasında

suladı kanım toprağı,

ardı gelmedi sonra ölümlerimin.

Ah, bir bilseniz

ne kadar çok öldüğümü benim;

bir bilseniz.

Aynı inançları paylaşmıyorum diye onlarla,

aynı şeyi düşünmüyorum diye tiranlarla,

arenalarda parçalardı beni arslanlar

çılgınlık arasında.

Kızgın çöllerde kumlara boğuldum.

Taşlanarak bazan, bazan da bir meş'ale gibi yanarak.

bazan da kırbaçlanarak

göçtüm bu dünyadan.

-Ne acıdır ki-

Hem de benim gibilerin

zevkten kudurmuş bakışları

sevinç çığlıkları arasında.

Vatanıma,

yılkı atları gibi özgür yaşadığım

vatanıma

gelip,

vatansız bıraktığımda beni beyaz adam;

adım "koşan tay" dı,

uçsuz bucaksız yeni dünyada,

Sonra,

O canım Afrika'nın el dememiş

güzelliklerinden

zincire vurulup koparıldım;

allı, yeşilli, morlu bir kuş kadar

özgürken,

Doldurularak köhne gemilerin

ambarlarına,

bir puta satıldım

sultanların haremlerine

efendilerin pamuk tarlalarına,

Ah, siz bilmezsiniz

siz

ne çok öldüğümü

benim.

Krallar, derebeyleri ve senyörlerin,
prensler, sultanlar ve emirlerin
iki dudağı arasındaydı kaderim.

Daha yumuşak olsun diye iktidar minderleri,
daha keskin olsun dile kılıçları
daha sivri olsun diye mızrakları,
efendile-
rin,
kara başlıklı cellarlar;
sık sık omuzlarımın üstünden koparıp başımı aldılar.

Darağacından sallanan yağlı ilmiklerdi
boynumda taşıdığım
ve tenimde duyduğum son dokunuş
bazan.

Sonra savaşlar
savaşlar
savaşlar...

Sonra,
kana,
cana,
paraya doymayan,
sinsi
ve sırtıkan
silah tacirleri,

Sonra,
toprağı sulayan kan,
toprağa gencecik fidanlar gibi verilen
can üstüne politika üre-
tenler.

Sonra,
tröstler, karteller; dev şirketler
kar üstüne kar üretsinler
diye
ah, ben ne kadar öldüm
bir bilseniz.

Dünyanın dört bir yanında
her kıtanın
her karışında
ö l d ü m
işte.

Bazan bir bebektim
el kadar;
bazan bir karış çocuk.

Genç kızdım bazı kereler;
bir gül goncası.
Yerinde duramaz delikanlıydım çoğunlukla.

Çektiği acılar yüzüne çizgi çizgi yansımış
bir nineydim bazan,
bazan da bir dede,
-en güzel masallarımı henüz torunlarına
anlatamamış-

Ah, ben ne kadar çok öldüm
bilemezsiniz
siz.

Ölüm ki, geldiğinde
acılardan ırak;
bir güle,
bir karanfile
dönüşümüdür bedeninin
toprağın
kucağında.
-sevgiliye uzatılan-

Ah, siz acı yüklü ölümlerle
bedenlerin
birer kara dikenli çalıya
dönüştüğünü
bir bil-
seniz.

Ah, benim ne kadar çok öldüğümü
bir bilseniz
siz.
Bir bilseniz!

17.05.1995

AH VINCENT VAN GOGH!

ömrümüzün ortasında ateşten bir yuva
efsuni bir aynada aylak aylak salınan;
damlar hüznün şırası, gözlerin yıldızlara bakar
fırçanın uçlarından Ren nehri ağlar

ah Vincent van Gogh!..
gezgin ve yoksul, morlar içinde
nereye gideriz sararmış çizgiler arasında

aynı kavşakta tutulduk bizi sürükleyen o aşka
tanrısal yalnızlığın o ıssız sonsuzluğunda
durgunluğun beşiğinde erirken süzgülün yaz

ah Vincent van Gogh!..
yükselen ve sona koşan, sarılar içinde
geçmişin ruhunda o çılgın parıltı!

alev topunun ortasında ölüm tanrısı
buğday tarlalarının orakçı gözlerinde
bakıyor sana yaratıcılığı aşılıyarak

ah Vincent van Gogh!..
yalnızlığın hüznüyle rüzgârda sararan
serseriliği arındıran, sızan ve öteye taşan

zamanın suretinde bitap düşen ıstırap
orada dönüşür ani nöbetlere; ruhundur kıvranan
dalıp gider gözlerin, sapsar arasında titrek

ah Vincent van Gogh!..
trajik ve ıpsız, Arles'te terk edilen
güneşin teninde paklanan, dirençli ve engin

orada: hayal kolonisinde ressamın, Arles'te
kilitlendi ruhun, yalnız ve perişan
her şeyin çöl rakamlarına koştuğu, o an!

ah Vincent van Gogh!..
fırçası özgür!.. sarı çizgiler içinde
nihai son!.. ve yıldızlı gece! geçtin sönerek

ah Theo van Gogh!..
başka, başka ne olabilirdi ki
seni, seni de sürükleyip bir mum misali;
o kadar kısacık bir zamandı ki, eridin!
yerin ve göğün çizgileri arasında
cennet, cehennem gibi sınırları bildiren
o titrek, sararan yaz sonlarında

İYİSİ Mİ

Şair olmaktansa olur olmaz sevdalarda
Şiir olmalı en iyisi
Sararmış bir yaprakta
Ya da
Şakaklarına ak düşmüş köy türküsü olmalı
Çeşme başı sevdalarına

Çifte sevdalar taşımaktansa
Tek yürekte
İyisi mi
Öldürmeli birini
Gömmeli yıldızların en hüznülüsüne
Kadife bir perde olmaktansa
Büyük konakta duvarda
Bir bez olmalı
İşçinin memurun elinde
Emeği haykıran
İyisi mi
Bir şeyler olmalı
Boş yaşamaktansa.

Kiraz, Yaz 1995, 10. sayı

Sibel Tunuslar Bolevin

Avukat – İzmir Barosu

HIÇLIK

Çıt çıkmıyor
Gözlerimi sımsıkı yumuyorum
Kök salmak istercesine
Beş duyu organımda kapalı evrene
Yavaş yavaş sürgün vermeliyim hayata
Yeniden yeşermeli dallarım
Çiçeklerle bezenmeli kollarım
Ama bunun için öncelikle
Bir kuru dal gibi
Sessiz, çaresiz, kimsesiz kalmalı
Tek olmalı
Gelip geçenler bile görmemeli
Varlığımı
Hiçlik kaplamalı bedenimi
Hiçlik
Yok olmak değil
Varlığınla yokluğun arasındaki
İpince çizgide
Dengede durmak
Hiçlik
Sesin olduğu halde sessiz kalmak
Hiçlik

Varlığını yokluğunla kanıtlamak
Ulaşılacak son nokta ne ise
Ona ulaşıp bir boşluktan kendini bırakmak
Yeni yeniden yeşermek
Her ilkbaharda
Kuru dallarından
Belki de bu yüzden
Ağağlar bu kadar sessiz ve bu kadar huzurlu
Belki de bu yüzden
Bakar, görür, duyar, yaşarlar ama
Asla müdahale etmezler hayata
Delicesine
İlahi bir sükûnet vardır hallerinde
Bir ulu çınar olmaktır hiçlik
Sessiz, sakin huzurlu
Varlıkla yokluk
Özgürlükle bağlılık
Mavi ile kahverengi arasında.

İrfan Yıldız Beşlioğlu

Avukat – Ordu Barosu

BORSADA KAYDI YOK İNSANLIğIN!

paraya tapanlar diyor ki:
değeri yok insanlığın;
alçaklık yükselen değer(!)

diyorlar ki:
tadı başka uşaklığın
alınmak- satılmak: zevki sefa(!)
çekilmez-miş çilesi insanlığın!

erdemine ne değer var?
herkes hırsız nasıl olsa!

dürüstlük değer değil!
ne var ki bunda?!

neye yarar paran yoksa?
çal, kap, götür;
bey desinler sonra!

diyorlar ki:
değer yok insanın borsada
binalar uzun, arabalar uzun

Kentler büyüdükçe küçölüyor insan!..
gökdelenler büyüdükçe...
caddelerde kuş kadar insan...

borsası var, insanlıkta kayıtlı olmayanların:
satılık siyasetçi, satılık gazeteci;
satılık aydın, satılık köşe yazarı...

insafı yok insan kanı emenlerin,
bebelerin gözyaşını emenlerin,
merhamet borsaya aykırı!

kıyıları yıkıyorlar, denizi, dereleri,
doğanın tenini, sonsuzluğun suyunu...
yaşamın ruhunu...

güzelliğin erdemi borsaya aykırı!
insan bebek gibi yetiştirir gülleri...
güller borsaya aykırı!

insan, insanlığının farkında değil,
farkında olmak borsaya aykırı!
kuşlar kadar değil özgür insan

kuşlar, borsaya aykırı!

borsada kaydı yok insanlığın
sevgiler borsaya aykırı
emrah ve karac' oğlan

âşık veysel, borsaya aykırı

Ünal Yalınca

Avukat – Balıkesir Barosu

BİR TÜFEK PATLADI....

2009

Tüm şehitler için.

Bir tüfek patladı,
Kızgın kurşunlar atıldı gökyüzüne...
Siyah saçlı, sakallı adam atladı.
Boz bulanık derenin öte yüzüne,
Heyecanla titreyerek, nefes nefes..
“Kafasından vurdum onu,” dedi bir ses,

Bir çığlık koptu, karıştı ağıtlarına,
En derinden, çocukça, kadınca bir feryat duyuldu,
Koşup sarıldılar tabutlarına,
Acıları bir kor gibi içlerine oyuldu,
İki göz, iki çeşme, nefes nefes
“Yakıp kavurdun bizi,” dedi bir ses....

Tabut içinde bir ceset verildi anasına,
Fotoğrafta ki kara gözlü genç, alnından vurulmuş....
Sessizce arabaya koyup dizildiler arkasına,
Lüks arabalara kodamanlar kurulmuş,
Kadınların gözyaşları akarken, nefes nefes
“Neden ağlattın ananı neden,” dedi bir ses.....

Omuzlar üstünde, eller üstünde bir tabut gitti
Bayrak örtülmüş, adımlarla ağır ağır,
Nutuklar atıldı,büyük sözler söylendi, bitti....
Haykırdılar hep bir ağızdan,kulaklar sağır..
Dualar okundu nefes nefes
“Yerde kalmayacak kanın,” dedi bir ses..

Bir karar verildi dağ yamacında uzanmış karlara,
O katil vurulacak,tek bir emir, kısacık....
Namlunun ucunda bir genç gözleri kapkara
Nişan aldı asker, gez, göz, arpacık,
Çekti tetiği nefes nefes,
“Yandım anam,” dedi bir ses...

Beyaz camda telaşla koşuşan saflar,
Nefretle haykıran, ellerini yumruk yapmış,
Olmadık sözlerle bağırın, tehdit eden bomboş laflar,
Aynı olaylar, aynı sözler, birbirinden kapmış,
Çılgınca haykırırken nefes nefes,
“Kahrolsun savaş, kahrolsun,” dedi bir ses....

Bir kıvılcım çaktı,beyninde,dilinde...,
Küçücük, ufacık bir alev, parladı söndü,
Tüpler, kordonlar, borular vardı adamın elinde,

Bilgisayarlara bir şeyler yazdı, döndü
Bağırdı nefes nefes,
“Sadece insanları öldürecek bombayı buldum,” dedi bir ses

Bir bomba patladı, özgürce gökyüzüne,
Adam simsiyahtı, kurşun gibiydi sözleri,
Kara bir duman çöktü insanların yüzüne,
Uçuştı kollar,bacaklar,hayretle bakan çocuğun gözleri.....
Korku saklandı kuytulara nefes nefes
“Okula koyduğumuz bomba patladı,” dedi bir ses....

Ellerini bulutlara uzattı çocuklar,eriyip bittiler..
Sordular! Oyun bahçemize, salıncağa, kaydırağa ne oldu?
Kopan bacaklarını tutarak sonsuzluğa gittiler
Ölüm onlar için pembe bir yoldu,
Elinde silah tutan asker nefes, nefes,
“Utandım insan olduğumdan,” dedi bir ses...

Sizlerde utandınız mı?

Ben, “UTANDIM,UTANDIM,UTANDIM.....
UTANDIM İNSAN OLDUĞUMDAN.....

KOCAMAN GÖZLÜ ÇOCUK

(Tüm sokak çocuklarına)

Gün ıştır.....

Söner sokak lambaları, çiseleyen yağmur,

Naylon poşetlerde küçük eller büzüşür.

Kocakarı dişleri kaldırımlarda çamur,

Köprü altında kocaman gözlü çocuğun

Çıplak ayakları üşür....

Gün ıştır....

İlk ışıklarla aydınlanan sokaklarda babalar, amcalar,

Durmadan havlar köprüde ki it.

Uyanır börtü böcek, karıncalar,

Uyanır kocaman gözlü çocuğun

Kirli saçlarında ki bit...

Gün ıştır....

Dökülür insanlar, sokaklar dolar taşar,

Duvar yazıları, "Buraya işeyen eşektir".

Köprü altında kimsesiz çocuklar yaşar,

Duvara yazar köprü altında ki çocuk,

İşemeyen eşektir....

Gün ıştır....

Bir koşudur başlar, elinde süpürge çöpçüler,

Avaz avaz patates, soğan marşı.

Ve de sütçüler.

Kocaman gözlü çocuğun

Karnında gurultular, ateşle yanar başı....

Gün ıştır...

Tüm umutlar yeniden doğar.

Yırtık donların, ayakkabıların yarışı,

Sigara ciğerlerini boğar,

Kocaman gözlü çocuğun donar elleri, çorapsız ayakları,

Yürür gider doğan güne karşı....

Gün ıştır....

Ve tüm kocaman gözlü çocukların,

Yeniden başlar YAŞAM SAVAŞI.....

1985-İzmir

Ardahan Dikme

Avukat – Çanakkale Barosu

...

Doğduğun ırmaklara dönsün yüzün
Ve gök kubbenin bütün yıldızları senin için ışıldasın.

Aşk diye sızlasın yüreğin,
En acımasız sevdan olsun,
Bende ezip geçtiğin.

Yıllanmış aşkım olsun
Adını yüreğimde gizlediğim...

Öyle büyük sevda olsun
İçimde küllendiremediğim

Bin bir gece masalları gibi
Gizemli bir bilinmezlik sarsın seni,

Kır çiçekleriyle güller yağsın üzerine
Dört mevsim ...

Öylesine mutlu ol ki bir tanem
Kork benim gibi bir gün bitmesinden

Avuçlarına dökülen berrak sular,
Süzülürken teninden ...

Ünay Sakaoğlu

Avukat – İzmir Barosu

BODRUM

bırak ellerim balık koksun
birazda yosun,
keyifle yaşlanayım
sandallar arasında
bırak bre nolursun.

mezeme martılar konsun
yarı boş şarap şişem,
sepetimde birkaç barbun
midye çizikli süslü ayaklarım,
nerde kaldın güzelim,
nerde kaldın bre yavrum.

nasırlı ellerimle mutluluğa duacı
hayaller, yaşanmış bir sen
sensin benim yarım, sensin bre bodrum

bırak ellerim balık koksun,
birazda yosun.
ömrüm seninle dolsun, bırak nolursun.

MADEN OCAĞININ İHANETİ

Maden ocağına işçiler
Az yaşayıp, çok ölmek için indiler.
Yerin altında
Zehre bulanmış ekmeği
Ölüm pahasına olsa da
Unutup gündüzü geceyi
Güneşe çıkardılar,
Bugüne taşıdılar.
Yoktu korkuları
Emeğe saygısızlıktan başka
Çileli yarınları
Kazılıydı o taşta.

“Kapanırsa ocağım
Bir de işsiz kalırsam
Sonra ne olacağım,
Taşımdan ayrılırsam?”

Maden ocağındaki işçinin
Son kaygıları ağlıyordu;
Soluk soluğa bir sitemin
Şah damarı kanıyordu.

Kalbi birilerine takıldı, sevdi
Evlendi ve çocukları oldu.
Karısı haber, çocukları şeker bekledi
Kahırlandı, dünyaya lanet okudu.

Çoğunca büyüdü derdi, kocaman;
Acımasızdı maden ocağında duman.

Kıvılcım çıkaran deli kazmalar
Kütleleri yer gibi
Bir daha, bir daha! ..
Duvarlara saldırdılar
Orada;
Maden ocağındakilerin gözleri
Yırtarcasına sonsuzluğun karnını
Birer birer
Açık gittiler.
Derindi mezarları
Onlar;
Yüreklerinde çarpan yiğitliği
Aldırmadan kahpe patlamalara
Damar damar
Taşlara yazdılar.
Ve sür manşet gazete sayfalarına:
«Maden ocağının ihaneti
Yedi madencileri”
Diye basıldılar.

Söz düellosunda fena kapıştı büyüklerimiz
Dağıttılar ortalığı, mangalda kül bırakmadılar:
“Mekanınız Cennet olsun, kahraman kardeşlerimiz! ..”
He babam, de babam kıyasıya çarpıştılar
Oysa çoktan “Cehennem”i boyladı madencilerimiz.

Maden ocağında işçiler
Az yaşayıp çok öldüler
Ve bunun adına;
“Takdir-i İlahi” dediler.
Sonunda ...

Şahin Vural Atal

Avukat – Adana Barosu

BOSTAN ARKASI SOKAK

Bostan arkası sokak burası, İstanbul'un
Bostan arkası, çamur deryası diz boyu
Düşkünlerin yuvası bostan arkası sokak
Bostan arkasını tanıdık utanarak
Sandık parçaları, kara çamur, paslı tenekeler
Bunlardan yapılmış yüzlerce kümes evler
Güneşten yoksun, penceresiz yer altından çoğu
Eşikteyken yaktı genzimizi rutubet, pis koku
İşte böyle yazdık seçmenlerini bostan arkasının
Bütün yüzler sarı, eller kara, saçlar kirli kara
Çocukların perişanlığı pervasızlığı
Sonra konuşmaktan korkan kadınların zavallılığı
Kahrediyordu utandırıyor bizi
İşte böyle yazdık bostan arkasını
Yazdıkça utandık, utandıkça yazdık parmak bastırdık
Yıkıldık bütün benliğimizle bostan arkasında
Oysa yaşıyorum diyordu onlarda kendilerince
Bilmiyorlardı ki yaşamın ne olduğunu
Anlasınlar zavallılar yaşamadıklarını
Bir kadın çıktı kucağında çocuğuyla
Yaşını sorduk 14'ündeymiş nikahsız, kocası da 18'inde
Çocukça güldü, kucağında çocuğuyla çocuk anne

Sonra bir kadının adını yazdık seçmen kütüğüne
Sorduk yaşını bilmedi, «doğdum doğal yaşıyorum» dedi
Küflü rutubetli kıyıda köşelerde ömür tüketiyorlardı
İstanbul'da burası, İstanbul'un Aksaray'ında
Bostan arkası sokak çamur deryasında
Yaşıyorlardı onlar da bostan arkasında
Hepsinin çaresiz anlamsız yaşamları vardı
Bilmiyorlardı yaşamın ne olduğunu
Anlasınlar zavallılar yaşamadıklarını
Burası İstanbul'un Aksarayı'nda bostan arkası

25 Nisan 1965

Adil Vahaboğlu

Avukat – Kırşehir Barosu

KARLAR ALTINDA 90 BİN ASKER

Bakarız Eğitim'in penceresinden
Allahuekber dağlarına
Ben, Mustafa, Múzekkir bir de Nusret
Sarıkamış ormanları ufukta
Erzurum kar altındadır, Palandöken
Yatar karlar altında doksan bin asker
Karakışta, zemheride... zalimdi general kış
Kim bilir ne acılar içindeydiler
Duyarız iniltilerini Kars Kapı'dan
Yardım isterler Aziziye Tabyası'ndan
Rus Çarı II. Nikola kim bilir kaçınıcı vuslatında
1915 zulüm bu kadar mı olur ya Rab?
Kurtulanlar Sibiryaya yolunda tutsak
Ziya Yergök içlerinde, general
Hemşehrimiz, Yusufeli'nden
Tam yedi yıl kalacak
Kaçıyor Sivas'a doğru Başkumandan vekili
Enver Paşa kızakla, kalpağı kaykılmış
Gölüyor karlar altında doksan bin şehit!

Ocak 1968, Erzurum

SENSİZ

Ceylan gözlüm ne yandasın neredesin
Sen gönlüme kapanmayan perdesin
Söyle mevsimlere sensiz gelmesin
Bahârın düşü de kış olur bana

Asırlık ömrümün anlık çınarı
Kurumuş sahramın yitik pınarı
Gül bağı, dost çağı, vatan diyarı
Neyim var neyim yok, düş olur bana

Kara yazgı, beyaz kefen, gor tabut
Hayat ar, sevgi kor, vuslat, zor umut
Çöl sarası, dil yarası, mor bulut
İçimin ağrısı eş olur bana...

29.10.2000

SEÇİCİ KURULDAN

AHLAT AĞACI

Eşin dostun yaşıyor bak bahçelerde
Sen ıplak bir doruğun zerindesin
Tam rüzgârın engini sardığı yerde

Yekpare bir mavilik üstünden akar
Altında köklerini sıkın bir toprak var
Dertleşir durursun glgenle

Bazan yle yakın geçer ki kayan yıldızlar
Halini soruverecek sanırsın
Dağılır üstündeki yeşil skt
mitle kımıldanırsın

Bakma sana bir ad verdiklerine
Yerle gök arasında bir karaltısın
Ve bütün dünya seni unutmuş
Sanki kim bilecek yaşadığını
Gelmese dallarına birkaç fakir kuş

Ne de dolmaz ilen varmış
İlk defa kırağı yaktı canını
Aşkı sonra bulutların
Rzgrın cilvesi değil miydi
Dken yapraklarını

Durmuşsun kırların bir ucuna
Ah senin halin köylü hali
Yaşarsın kıraç toprakta
Servi-simin misali

AŞK İKİ KİŞİLİKTİR

DeđiŐir rüzgârın yönü
Solar ansızın yapraklar;
ŐaŐırır yolunu denizde gemi
Boşuna bir liman arar;
Gülüşü bir yabancının
ÇalmıŐtır senden sevdiğini;
İçinde biriken zehir
Sadece kendini öldürecektir;
Ölümdür yaşanan tek başına
AŞk iki kişiliktir.

Bir anı bile kalmamıŐtır
Geceler boyu seviŐmelerden;
Binlerce yıl uzaklardadır
Binlerce kez dokunduğun ten;
Yazabileceğin Şiirler
Çoktan yazılıp bitmiŐtır;
Ölümdür yaşanan tek başına,
AŞk iki kişiliktir.

Avutamaz olur artık
Seni bildiğin şarkılar;
Boşanır keder zincirlerinden
Sular tersin tersin akar;
Bir hançer gibi çeksen de sevgini
Onu ancak öldürmeye yarar:
Uçarı kuşu sevdanın
Alıp başını gitmiştir;
Ölümdür yaşanan tek başına,
Aşk iki kişiliktir.

Yitik bir ezgisin sadece,
Tüketilmiş ve düşmüş, gözden.
Düşlerinde bir çocuk hıçkırır
Gece camlara sürtünürken;
Çünkü hiç bir kelebek
Tek başına yaşayamaz sevdasını,
Severken hiçbir böcek
Hiçbir kuş yalnız değildir;
Ölümdür yaşanan tek başına,
Aşk iki kişiliktir.

SİZİN İÇİN GÜNLERDİR PUL BİRİKTİRİYORUM

dün sesiniz kalmıştı durakta
arkanızdan yetişemedim
bari şimdi dinleyin lütfen
kanat uçup durmasın adımlarınız
günler var ki size niyetliyim
ama hep böyle durgun dudaklısınız
Çok mu gevezeyim -
haklısınız...

bir tarihiniz vardır elbette
peki ya coğrafyanız
küçük bir gezinti yapardık sizinle
sözcüklerinize kadar ısınırdınız
yanlış anlamayın lütfen
birlikte kaynardı suyumuz

Çok mu cüretliyim -
haklısınız...

size dokunsam
- biliyorum - hükümet sarsılır ama
bir ah ile bu alemi viran ederim ben de
divan şairleri bile söyleyemez bu lafı
inanır mısınız
öyle bakmayın lütfen
yalan söyleyecek değilim ya göz göre göre
hem bir tutuşursam dilimde patlarsınız

Çok mu serseriyim -
haklısınız

ama siz tam da bu şiirin fikrisiniz

90. YAŞGÜNÜNDE NÂZİM HİKMET'E

Hayatı senden öğrendim
Bir gelinciğin taç yapraklarının nasıl sevilleceğini
Dünya'nın nasıl "müthiş" bir meyva olduğunu
İnsan bundan henüz habersizken
Senden öğrendim.

Hayatı senden öğrendim
Kıskanarak kazanamayacağımı kimseyi
Sevince ölçüyü bir yana bırakmayı
Senden.

Dövüşmek zorunda kalmaktan hep ürktüm
Büyüdüğüm bağlarda yoktu en küçük bir çelişki bile
Nurtopu gibi bir oğlandım ilk aşkımda
"Saman Sarısı"na sardım
Sevgilimin kazağından çaldığım saç tellerini.

Hayatı senden öğrendim.
Şiirle nasıl değişebileceğini insanın
Şiirin odun kesebileceğini
Bilinmedik kumaşlar dokuyabileceğini
Can eriğin suyu olabileceğini
Senden.

75. Yaş gününde de kalabalıklara okudum şiirlerini
Hepsi çok seviyordu seni.
Mektuplarını okusam

Yüzüne bakmazdı hiçbiri
Bütün sevgilerden sıcaktı satırların
Her sözcüğünde çatlayan karpuz sesi
Anadille dinmeyen bir kavuşma isteği.

Sen ne Anadolu'da bir köy mezarındasın
Ne de Moskova'da
--Mezarda olma düşüncesi yakışmıyor sana-
Sen Türkçe'desin.
Türkçe'ye gömüldü
Kalemin
Parmakların
Kolun
Beynin.
Halkına sunduğun kırmızı elman
Yeryüzüne.

GÖZLERİ ÖZGÜRLÜĞÜN

Her gün karanfil kokmazdı
Her bulut taşımazdı yağmur.
Dalgalar düşmandı gözlerine,
Gözleri nar çiçeği...

Güneşi sağardık her bağbozumu
Yön yitiren tarla kuşlarıydı gülen.
Eski çerçeveli fotoğraflardan.

Çocuklar çılgınlarla doğardı
Çocuklar su.
Çocuklar dalgaları taşırdı okyanuslardan
Ve kuş üzümlerini
Babil'in asma bahçelerinden...

Yük katarları geçiyordu
Tutsak kadınlar dolu vagonlarda.
Yük katarları, mevsimler gibi hızlı...
Geçiyordu.

Açmaz mıydı menekşeler yeniden ?
Kumsala yazılı aşklar siliniyordu.
Kilimler dokuyordu güz yaprağı
Kaç kez sebil etmişti geceyi kül rengi akşamlardan
Dudakları silinmişti yine de
Dudakları fırtınalardan.

Kim yazardı tarihini ölümsüz sevilerin
Elleri olmasaydı.
Elleri baş kaldıran...

Her gün karanfil kokmazdı
Her bulut taşımazdı yağmur.
Dalgalar düşmandı gözlerine,
Gözleri nar çiçeği.

Yük katarları geçiyordu.
Posta trenleri, ekspresler
Kampanalar çalıyordu giz mavisi istasyonlarda
Posta trenleri yorgundu taşımaktan gözlerini.

Ne çok gözleri vardı özgürlüğün
Dalgaların silemediği...